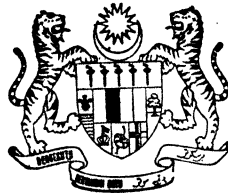

**Jilid I
Bil. 28**

**Hari Jumaat
13hb Disember, 1974**

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT

HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KEEMPAT

Fourth Parliament

PENGGAL PERTAMA

First Session

KANDUNGANNYA

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT [Ruangan 2569]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perbekalan, 1975:

Jawatankuasa (Hari Kesepuluh)—

Jadual—

Kepala B. 26 hingga B. 30 [Ruangan 2570]

Kepala B. 31 [Ruangan 2629]

USUL-USUL:

Jawatankuasa (Hari Kesepuluh)—

Kepala P. 26, P. 29 dan P. 67 [Ruangan 2574]

Kepala P. 31 [Ruangan 2629]

**Waktu Mesyuarat dan Urusan yang dibebaskan daripada Peraturan Mesyuarat
[Ruangan 2569]**

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KEEMPAT

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG PERTAMA

Hari Jumaat, 13hb Disember, 1974

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

YANG HADIR:

- Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI HAJI NIK AHMED KAMIL, D.K., P.M.N., S.P.M.K., S.J.M.K.
- „ Menteri Tanah dan Galian dan Tugas-tugas Khas, DATUK HAJI MOHAMED ASRI BIN HAJI MUDA, S.P.M.K., S.P.D.K. (Nilam Puri).
- „ Menteri Kesihatan, TAN SRI LEE SIOK YEW, P.M.N., A.M.N., P.J.K. (Ulu Langat).
- „ Menteri Kebajikan Am, PUAN HAJJAH AISHAH BINTI HAJI ABDUL GHANI (Kuala Langat).
- „ Menteri Perumahan dan Kampung-kampung Baru, TUAN MICHAEL CHEN WING SUM (Ulu Selangor).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, TUAN SHARIFF AHMAD, J.M.N. (Jerantut).
- „ Timbalan Menteri Perhubungan, DATUK HAJI WAN ABDUL KADIR BIN ISMAIL, D.P.M.T., P.P.T. (Kemaman).
- „ Timbalan Menteri Penyelarasan Perbadanan Awam, DATUK MOHAMED BIN RAHMAT, D.P.M.J., K.M.N. (Pulau).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN HAJI HASSAN ADLI BIN HAJI ARSHAD (Bagan Datok).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, TUAN CHAN SIANG SUN, J.S.M., A.M.N., P.J.K., J.P., (Bentong).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, TAN SRI CHONG HON NYAN, P.S.M., J.M.N. (Batu Berendam).
- „ Timbalan Menteri Kesihatan, TUAN ABU BAKAR BIN UMAR (Kota Setar).
- „ Timbalan Menteri Kerja Raya dan Pengangkutan, TUAN RICHARD HO UNG HUN (Lumut).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN PAUL LEONG KHEE SEONG (Taiping).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri, TUAN ABDULLAH BIN MAJID, K.M.N. (Raub).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN S. SUBRAMANIAM (Damansara).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Perumahan dan Kampung-kampung Baru, TUAN MOHD. ALI BIN M. SHARIF (Kuantan).

- Yang Berhormat Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, TAN SRI SYED NASIR BIN ISMAIL, P.M.N., D.P.M.J., D.P.M.P., J.M.N., P.I.S. (Pagoh).
- „ TUAN HAJI NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, K.M.N., J.P. (Pengkalan Chepa).
- „ TUAN HAJI ABDUL RASHID BIN HAJI JAIS, A.D.K. (Ulu Padas).
- „ TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN YUNUS (Dungen).
- „ PENGHULU ABIT ANAK ANGKIN, P.P.N. (Kapit).
- „ TUAN ABU BAKAR BIN ARSHAD (Hilir Perak).
- „ TUAN HAJI AHMAD BIN HAJI ITHNIN (Jasin).
- „ TUAN HAJI AHMAD SHUKRI BIN HAJI ABD. SHUKOR (Padang Terap).
- „ TUAN ARIFFIN BIN HAJI DAUD (Permatang Pauh).
- „ TUAN AU HOW CHEONG (Telok Anson).
- „ TUAN AZAHARI BIN MD. TAIB, J.S.M., A.M.N., S.M.K., J.P. (Kulim-Bandar Bahru).
- „ TUAN AZHARUL ABIDIN BIN HAJI ABDUL RAHIM (Batang Padang).
- „ TUAN BUJA BIN GUMBILAI (Tuaran).
- „ DR CHEN MAN HIN (Seremban).
- „ TUAN CHIAN HENG KAI (Batu Gajah).
- „ TUAN CHIENG TIONG KAI *alias* CHIENG SIE LUNG (Sarikei).
- „ TUAN RICHARD DAMPENG ANAK LAKI (Serian).
- „ TUAN EDWIN ANAK TANGKUN, A.B.S. (Batang Lupar).
- „ TUAN FAN YEW TENG (Menglembu).
- „ TUAN FARN SEONG THAN (Sungai Besi).
- „ DATIN HAJAH FATIMAH BINTI HAJI ABD. MAJID, J.M.N., P.I.S. (Semerah).
- „ TUAN HAJI HADADAK BIN HAJI D. PASAUK (Simunjan).
- „ TUAN HASHIM BIN GHAZALI (Matang).
- „ TUAN SYED HASSAN BIN SYED MOHAMED (Arau).
- „ DR HEE TIEN LAI *alias* HEE TEN LAI (Ayer Hitam).
- „ TAN SRI SYED JA'AFAR ALBAR, P.M.N., D.P.M.J. (Panti).
- „ TUAN JA'AFAR BIN HAMZAH, P.I.S. (Johor Bahru).
- „ TUAN HAJI JAMIL BIN ISHAK, P.J.K. (Tanjong Karang).
- „ TUAN JAWAN ANAK EMPALING (Rajang).
- „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- „ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ TUAN LEE BOON PENG, A.M.N., J.P., P.J.K. (Mantin).
- „ TUAN LEE LAM THYE (Kuala Lumpur Bandar).
- „ TUAN LEO MOGGIE ANAK IROKE (Kanowit).
- „ TUAN LEW SIP HON, K.M.N. (Shah Alam).
- „ TUAN LIBEN ANAK KATO *alias* WAIRY LEBEN ANAK KATO (Betong).
- „ TUAN LIM KIAM HOON (Padang Serai).
- „ TUAN LIM CHO HOCK (Ipoh).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Kota Melaka).

Yang Berhormat DR LING LIONG SIK (Mata Kuching).

- „ TUAN WALTER LOH POH KHAN (Selayang).
- „ TUAN LUKMAN BIN ABDUL KADIR (Ulu Nerus).
- „ DATUK ALBERT MAH, K.M.N., D.M.P.N., P.J.K. (Bukit Bendera).
- „ TUAN MAK HON KAM, A.M.P. (Tanjong Malim).
- „ TAN SRI MOHAMED SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K. (Kota Belud).
- „ TUAN MOHD. BAKRI BIN ABDUL RAIS (Parit).
- „ TUAN MOHD. SALLEH BIN DATUK PANGLIMA ABDULLAH (Silam).
- „ TUAN HAJI MOHD. TAUFECK BIN O. K. K. HAJI ASNEH (Hilir Padas).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH (Bachok).
- „ RAJA NASRON BIN RAJA ISHAK, P.J.K. (Kuala Selangor).
- „ TUAN NGAN SIONG HING (Kinta).
- „ TENGKU NOOR ASIAH BINTI TENGKU AHMAD (Tumpat).
- „ TUAN OH KENG SENG (Petaling).
- „ TUAN OO GIN SUN (Alor Setar).
- „ TUAN K. PATHMANABAN, K.M.N. (Telok Kemang).
- „ TUAN RASIAH RAJASINGAM (Jelutong).
- „ TUAN S. SAMY VELLU, A.M.N. (Sungai Siput).
- „ TUAN SANUSI BIN JUNID (Jerai).
- „ TUAN SHAARI BIN JUSOH, P.P.N., P.P.M. (Kangar).
- „ TUAN SHAMSUDDUN BIN DIN, P.P.N. (Gerik).
- „ TUAN SHAMSURI BIN MD. SALEH, A.M.N., J.P. (Balik Pulau).
- „ TUAN SIBAT ANAK TAGONG *alias* SIBUT MIYUT ANAK TAGONG (Ulu Rajang).
- „ TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).
- „ WAN SULAIMAN BIN HAJI IBRAHIM, S.M.K. (Pasir Puteh).
- „ TUAN SULAIMAN BIN HAJI TAIB (Parit Buntar).
- „ TUAN SU LIANG YU (Beruas).
- „ PENGIRAN TAHIR BIN PENGIRAN PATERA (Kimanis).
- „ DR TAN CHEE KHOON (Kepong).
- „ TUAN TAN CHENG BEE, A.M.N., J.P. (Bukit Mertajam).
- „ TUAN WEE HO SOON (Bandar Sibu).
- „ TUAN YANG SIEW SIANG (Miri-Subis).
- „ DATUK STEPHEN YONG KUET TZE, P.N.B.S. (Padawan).
- „ TUAN HAJI YUSOF RAWA *alias* HAJI YUSOF BIN HAJI ABDULLAH, J.P. (Ulu Muda).
- „ TENGKU ZAID AL-HAJ BIN TENGKU AHMAD, D.P.M.K., J.M.K., S.M.K. (Pasir Mas).
- „ WAN ZAINAB BINTI M. A. BAKAR, A.M.N., P.J.K. (Sungai Petani).
- „ TUAN ZAKARIA BIN HAJI ABDUL RAHMAN (Besut).
- „ TUAN HAJI ZAKARIA BIN ISMAIL (Rantau Panjang).

YANG TIDAK HADIR:

- Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Menteri Luar Negeri dan Menteri Pertahanan, TUN HAJI ABDUL RAZAK BIN DATUK HUSSEIN, S.M.N., K.O.M. (Pekan).
- „ Timbalan Perdana Menteri, Menteri Kewangan dan Menteri Penyelarasan Perbadanan Awam, DATUK HUSSEIN BIN DATUK ONN, S.P.M.J., P.I.S. (Sri Gading).
- Yang Berhormat Menteri Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar, TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Alor Gajah).
- „ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATUK LEE SAN CHOON, S.P.M.J., K.M.N. (Segamat).
- „ Menteri Perhubungan, TAN SRI V. MANICKAVASAGAM, P.M.N., S.P.M.S., J.M.N., P.J.K., (Pelabohan Kelang).
- „ Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATUK HAJI HAMZAH BIN DATUK ABU SAMAH, S.M.K., D.S.R., S.I.M.P. (Temerloh).
- „ Menteri Kerajaan Tempatan dan Alam Sekitar, DATUK ONG KEE HUI, P.N.B.S. (Bandar Kuching).
- „ Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., D.I.M.P., P.D.K. (Lipis).
- „ Menteri Kerja Raya dan Pengangkutan, DATUK HAJI ABDUL GHANI GILONG, P.D.K., J.P. (Kinabalu).
- „ Menteri Undang-undang dan Peguam Negara, TAN SRI ABDUL KADIR BIN YUSOF, P.M.N. (Tenggaroh).
- „ Menteri Perancangan Am dan Penyelidikan Sosio-Ekonomi, DATUK HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, P.G.D.K. (Samarahan).
- „ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK ALI BIN HAJI AHMAD, S.P.M.J. S.M.J. (Pontian).
- „ Menteri Penerangan dan Tugas-tugas Khas bagi Hal Ehwal Luar Negeri, Y.M. TENGKU AHMAD RITHAUDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, P.M.K. (Kota Bharu).
- „ Menteri Tenaga, Teknologi dan Penyelidikan, TUAN HAJI MOHAMED BIN YAACOB, P.M.K., S.M.T. (Tanah Merah).
- „ Menteri Perusahaan Utama, DATUK MUSA HITAM, S.P.M.J. (Labis).
- „ Menteri Pelajaran, DR MAHATHIR BIN MOHAMAD (Kubang Pasu).
- „ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, DATUK ABDUL SAMAD BIN IDRIS, J.M.N., A.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).
- „ Timbalan Menteri Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar, DATUK HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., J.M.N., J.P. (Sabak Bernam).
- „ Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri, DATUK SRI HAJI KAMARUDDIN BIN HAJI MAT ISA (Larut).
- „ Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri, DATUK ABDULLAH AHMAD (Machang).
- „ Timbalan Menteri Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar, TUAN MOKHTAR BIN HAJI HASHIM (Tampin).
- „ Timbalan Menteri Tanah dan Galian, DR SULAIMAN BIN HAJI DAUD (Santubong).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Perhubungan, TUAN HAJI RAMLI BIN OMAR, P.M.P., K.M.N. (Bagan Serai).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN MUSTAPHA BIN ALI (Kuala Trengganu).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri, DR GOH CHENG TEIK (Nibong Tebal).

- Yang Berhormat Setiausaha Parlimen kepada Menteri Tenaga, Teknologi dan Penyelidikan,
DR NEO YEE PAN (Muar).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan,
TUAN RAIS BIN YATIM (Jelebu).
- „ TAN SRI ABDUL AZIZ BIN YEOP (Padang Rengas).
- „ TUAN ABDUL JALAL BIN HAJI ABU BAKAR, A.M.N. (Batu Pahat).
- „ DATUK PATINGGI HAJI ABDUL-RAHMAN BIN YA'KUB, D.P., P.N.B.S., S.I.M.P.
(Payang).
- „ PENGIRAN AHMAD BIN PENGIRAN INDAR (Kinabatangan).
- „ TUAN AJAD BIN O. T. OYUNG (Labuk Sugut).
- „ TUAN CHIN HON NGIAN (Rengam).
- „ TUAN EMBONG BIN YAHYA, A.M.N. (Ledang).
- „ TUAN STEPHEN ROBERT EVANS (Keningau).
- „ DATUK NIK HASSAN BIN ABDUL RAHMAN, S.P.M.T., P.S.D., K.M.N. (Kuala Nerus).
- „ TUAN HISHAMUDDIN BIN HAJI YAHAYA (Maran).
- „ TUAN LATIP BIN HAJI DRIS (Mukah).
- „ DR LIM CHONG EU (Tanjong).
- „ DATUK LIM PUI HO, P.G.D.K., J.P., B.K. (Sandakan).
- „ TUAN LOH FOOK YEN (Kluang).
- „ DATUK PETER LO SU YIN, P.G.D.K. (Gaya).
- „ TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ TUAN MADINA BIN UNGGUT (Bandau).
- „ TUAN HAJI MOHAMED KHIR JOHARI (Kuala Muda).
- „ TUAN MOHAMED SOPIEE BIN SHEIKH IBRAHIM, J.M.N. (Kepala Batas).
- „ TUAN MOHD. IDRIS BIN HAJI IBRAHIM (Setapak).
- „ TUAN MOHD. ZAHARI BIN AWANG (Kuala Krai).
- „ DATUK ENSKU MUHSEIN BIN ABDUL KADIR, D.P.M.T., J.M.N. (Ulu Trengganu).
- „ TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., P.D.K., K.V.O., O.B.E.
(Marudu).
- „ DATUK SYED NAHAR BIN TUN SYED SHEH SHAHABUDDIN, D.P.M.K., K.M.N.
(Jerlun-Langkawi).
- „ PUAN OON ZARIAH BINTI ABU BAKAR, A.M.N., A.M.P., P.J.K. (Kuala Kangsar).
- „ TUAN PANG SUI CHEE *alias* ALEX PANG (Tawau).
- „ TUAN PATRICK ANEK UREN (Bau-Lundu).
- „ TUAN RACHA UMONG (Limbang-Lawas).
- „ TENGKU RAZALEIGH BIN TENGKU MOHD. HAMZAH, S.P.M.K., P.S.M.
(Ulu Kelantan).
- „ DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN (Kuala Kedah).
- „ TUAN HAJI SHAFIE BIN ABDULLAH, A.M.N., B.C.K., P.B.S., J.P. (Baling).
- „ TUAN HAJI SUHAIMI BIN DATUK HAJI KAMARUDDIN (Sepang).
- „ TUAN JAMES STEPHEN TIBOK, A.D.K. (Penampang).
- „ TUAN TING LING KIEW (Bintulu).

YANG HADIR BERSAMA:

- Yang Berhormat Timbalan Menteri Undang-undang, DATUK ATHI NAHAPPAN, D.P.M.S.
(Dilantik).
- „ Timbalan Menteri Pertahanan, DATUK HAJI DZULKIFLI BIN DATUK HAJI
ABDUL HAMID, A.S.D.K., A.M.N. (Dilantik).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat, Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Timbalan Setiausaha, Haji A. Hasmuni bin Haji Hussein.

Penolong Setiausaha, Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penterjemah Melayu Kanan/Pemangku Penolong Setiausaha, Ghazali bin Haji Abd. Hamid.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting, Yahya Manap.

Penolong Penyunting, P. B. Menon.

Penolong Penyunting, Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Rani bin Rahim.

Suhor bin Husin.

Jamaludin bin Haji Ali.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Quah Mei Lan.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Musa bin Alang Ahmad.

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

**RANG UNDANG-UNDANG
DIBAWA KE DALAM
MESYUARAT**

**RANG UNDANG-UNDANG
PERUNTUKAN DI-RAJA (PINDAAN)**

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi meminda Ordinan Peruntukan Di-Raja, 1957; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Kewangan; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

USUL

**WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN
YANG DIBEBAHKAN DARIPADA
PERATURAN MESYUARAT**

Timbalan Menteri Pelajaran (Tuan Chan Siang Sun): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 12 (1) Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga pukul 7.00 malam.

Timbalan Menteri Penyelarasan Perbandaran Awam (Datuk Mohamed bin Rahmat): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 12 (1) Dewan ini tidak ditangguhkan hari ini sehingga pukul 7.00 malam.

RANG UNDANG-UNDANG

**RANG UNDANG-UNDANG
PERBEKALAN, 1975**

Bacaan Kali Yang Ketiga

**DAN
USUL**

ANGGARAN PEMBANGUNAN, 1975

Jawatankuasa

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula pertimbangan atas Rang Undang-undang Perbekalan, 1975 dan Anggaran Pembangunan, 1975 dalam Jawatankuasa sebuah-buah Majlis (12hb Disember, 1974).

Majlis Mesyuarat menjadi Jawatankuasa

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Tuan Pengerusi: Saya jemput Timbalan Menteri Kewangan mengemukakan Anggaran Perbelanjaan bagi Kementerianannya di bawah Kepala B. 26, B. 27, B. 28, B. 29, B. 30 dan P. 26, P. 29 dan P. 67.

Kepala B. 26, B. 27, B. 28, B. 29, dan B. 30 (Jadual)—

Kepala P. 26, P. 29 dan P. 67 (Anggaran Pembangunan, 1975)—

2.36 ptg.

Timbalan Menteri Kewangan (Tan Sri Chong Hon Nyan): Tuan Pengerusi, dengan izin Tuan, saya membentangkan anggaran bagi tahun 1975 di bawah Kepala B. 26 hingga Kepala B. 30, Kepala-kepala P. 26, P. 29 dan P. 67 yang meliputi Anggaran Jabatan-jabatan yang termasuk di bawah portfolio Kementerian Kewangan dan mencadangkan supaya peruntukan tersebut diluluskan.

ANGGARAN BELANJA MENGURUS

Kepala B. 26—Perbendaharaan

Perbendaharaan memerlukan peruntukan sebanyak dua belas perpuluhan sembilan juta ringgit (\$12.9 juta) untuk belanja mengurus bagi tahun 1975.

GAJI

Dari peruntukan belanja mengurus sebanyak dua belas perpuluhan sembilan juta

ringgit itu, sejumlah hampir sepuluh juta ringgit adalah dikehendaki bagi bayaran gaji dan elaun.

Kebanyakan dari kakitangan baru bagi tahun 1975 adalah dikehendaki bagi Bahagian Penilaian. Kakitangan baru tersebut adalah perlu untuk menguruskan tugas-tugas yang bersangkutan-paut dengan pengambilan balik tanah yang dikehendaki bagi melaksanakan Rancangan-rancangan Pembangunan.

PERKHIDMATAN DAN BEKALAN

Peruntukan yang diperlukan bagi tahun 1975 di bawah tajuk ini adalah sebanyak lebih kurang dua perpuluhan sembilan juta ringgit.

Peruntukan ini adalah bagi belanja mengurus cawangan-cawangan Pejabat Akauntan Negara yang baru ditubuhkan di seluruh Malaysia dan sewa ruang pejabat bagi beberapa Bahagian Perbendaharaan yang memerlukan ruang pejabat yang lebih luas. Oleh kerana tidak ada bangunan Kerajaan untuk menampung keperluan ini, maka bangunan-bangunan swasta terpaksa disewa.

PEMBELIAN HARTA MODAL

Di bawah tajuk ini, peruntukan yang diperlukan bagi tahun 1975 adalah lebih kurang seratus tujuh puluh ribu ringgit. Peruntukan ini adalah dikehendaki untuk membeli perabut-perabut dan alat-alatan bagi Cawangan-cawangan Pejabat Akauntan Negara seperti yang telah saya terangkan tadi dan juga untuk membiayai perbelanjaan pembinaan sekatan bagi ruangan pejabat baru yang disewa.

Kepala B. 27—Perkhidmatan Am Perbendaharaan

Bagi tahun 1975 peruntukan yang diperlukan bagi Kepala Bekalan ini ialah sebanyak lapan puluh lima juta ringgit. Sebahagian besar dari peruntukan ini adalah disebabkan pemberian (grants) dan bayaran yang perlu dibuat pada tahun 1975.

Pemberian dan bayaran yang dimasukkan ialah Pemberian Penyamaan Hasil kepada Kerajaan-kerajaan Negeri sebanyak lima juta ringgit, Pemberian Tahunan kepada Kerajaan Negeri Selangor kerana kehilangan Hasil Wilayah Persekutuan sebanyak lima belas juta ringgit dan bayaran khas kepada Kerajaan Negeri Sarawak sebanyak empat puluh lima juta ringgit.

Perlu disebutkan di sini bahawa pada tahun-tahun yang lepas peruntukan bagi Pecahan-kepala 4500 iaitu Pencen dan Gajaran telah dimasukkan di bawah Kepala Bekalan ini. Tetapi bagi tahun 1975 peruntukan bagi Pecahan-kepala ini telah dimasukkan di bawah Kepala Bekalan 9—Jabatan Perkhidmatan Awam. Ini adalah bagi menyenangkan urusan pentadbiran.

Kepala B.28—Peruntukan kepada Kumpulan Terkanun

Sebanyak lima puluh juta ringgit adalah diperlukan di bawah Kepala Bekalan ini bagi tahun 1975 bagi kumpulan-kumpulan wang yang berikut:

(i) *Kumpulan Wang Cadangan Untuk Negeri (State Reserve Fund)*

Peruntukan yang diperlukan di bawah kumpulan wang ini ialah sebanyak sejuta ringgit.

(ii) *Kumpulan Wang Pampasan Kerana Sodium Arsenite*

Seperti dalam tahun 1974, sebanyak dua puluh ribu ringgit adalah diperlukan bagi tahun 1975. Kumpulan wang ini adalah untuk membayar gantirugi kepada penternak-penternak yang mengalami kerugian kerana binatang ternakan mereka termakan racun Sodium Arsenite.

(iii) *Kumpulan Wang Perkhidmatan Masyarakat dan Kebajikan*

Bagi tahun 1975 peruntukan yang dicadangkan ialah sebanyak enam juta ringgit, iaitu jumlah yang di jangka akan diterima dari Lembaga Loteri Perkhidmatan Masyarakat dan Kebajikan.

(iv) *Kumpulan Wang Pinjaman Perumahan*

Bagi tahun 1975, kumpulan wang ini memerlukan wang peruntukan sebanyak lima puluh juta ringgit. Rancangan pinjaman perumahan bagi kakitangan Kerajaan telah dilaksanakan mulai tahun 1971. Bagi tahun 1974, peruntukan yang disediakan bagi kumpulan wang ini ialah sebanyak dua puluh juta ringgit. Adalah dijangka permohonan pinjaman perumahan dari pegawai-pegawai dan kakitangan Kerajaan yang berkecukupan akan meningkat dalam tahun 1975.

Kepala B.29—Kastam dan Eksais Di Raja

Peruntukan belanja mengurus bagi Jabatan Kastam dan Eksais Di Raja bagi tahun 1975 ialah sebanyak tiga puluh empat juta ringgit.

GAJI

Dari jumlah sebanyak tiga puluh empat juta ringgit itu, dua puluh tujuh juta ringgit adalah bagi gaji.

PERKHIDMATAN DAN BEKALAN

Sejumlah lima perpuluhan tiga juta ringgit diperlukan bagi tahun 1975 di bawah tajuk ini dibandingkan dengan peruntukan bagi tahun 1974 yang berjumlah tiga perpuluhan lapan juta ringgit.

Tambahan ini adalah perlu bagi membiayai belanja perjalanan dan pengangkutan yang dibuat untuk tujuan mengetatkan lagi kawalan, membiayai sewa gudang kastam yang baru di Kuala Lumpur, dan membiayai perbelanjaan membaiki dan menyelenggara lanci-lanci dan enjin-enjin motor sangkut. Peruntukan tambahan juga diperlukan untuk belanja membuat pakaian seragam serta bayaran minyak petrol kenderaan Jabatan Kastam.

PEMBELIAN HARTA MODAL

Peruntukan sejumlah lebih kurang dua juta ringgit adalah diperlukan di bawah tajuk ini bagi tahun 1975. Jumlah ini bertambah sebanyak lebih kurang dua ratus enam puluh satu ribu ringgit jika dibandingkan dengan peruntukan bagi tahun 1974. Sebahagian besar dari tambahan ini adalah untuk membiayai bayaran kemajuan atas tiga buah lanci yang ditempah dan dijangka siap dalam tahun 1975. Tambahan ini juga adalah bagi membeli alat mencegah penyeludupan dan perbelanjaan bagi membaiki bangunan Maktab, rumah-rumah kediaman dan pejabat-pejabat Kastam.

Kepala B.30—Jabatan Hasil Dalam Negeri

Anggaran belanja mengurus untuk tahun 1975 bagi Jabatan Hasil Dalam Negeri ialah berjumlah lebih kurang lapan belas perpuluhan tiga juta ringgit iaitu bertambah sebanyak lebih kurang satu perpuluhan dua juta ringgit dibandingkan dengan peruntukan bagi tahun 1974.

GAJI

Di bawah tajuk ini peruntukan yang diperlukan bagi tahun 1975 ialah sebanyak lebih kurang lima belas juta ringgit.

PERKHIDMATAN DAN BEKALAN

Bagi tahun 1975, peruntukan yang diperlukan ialah sebanyak lebih kurang tiga juta ringgit.

PEMBELIAN HARTA MODAL

Peruntukan tahun 1975 di bawah tajuk Pembelian dan Harta Modal ialah sebanyak lebih kurang tiga ratus empat puluh ribu ringgit.

ANGGARAN PEMBANGUNAN

Kepala P. 26—Perbendaharaan

Sejumlah lebih kurang seratus dua puluh tiga juta ringgit adalah diperlukan di bawah Kepala P. 26 bagi tahun 1975. Peruntukan yang diperlukan bagi tahun 1975 adalah bagi tujuan-tujuan berikut:

(a) Tiga juta ringgit (3.0 juta)	Pelaburan kepada Syarikat Kemajuan Perumahan Pegawai-pegawai Kerajaan.
(b) Empat ratus ribu ringgit (400,000)	Pinjaman kepada Kerajaan Negeri Pulau Pinang bagi pembangunan-pembangunan Lingkungan/Kawasan Perdagangan Bayan Lepas dan Weld Quay dan Kawasan Perusahaan Prai.
(c) Lapan puluh juta ringgit (80.0 juta)	Pinjaman kepada Kerajaan Negeri Selangor.
(d) Empat puluh juta ringgit (40.0 juta)	Perbelanjaan bagi membeli tanah.
(e) Sepuluh ringgit (10.00)	Peruntukan Tanda sepuluh ringgit adalah dimasukkan di dalam Anggaran Pembangunan 1975 sebagai pinjaman kepada Petroleum Nasional Berhad (PETRONAS).

Kepala P. 29—Kastam dan Eksais Di Raja

Peruntukan berjumlah tujuh perpuluhan lapan juta ringgit adalah diperlukan bagi tahun 1975 untuk projek-projek berikut:

SEMENANJUNG MALAYSIA

- (a) Sebanyak tiga perpuluhan lima juta ringgit adalah diperlukan bagi membina rumah-rumah dan pejabat-pejabat Kastam di Semenanjung Malaysia.

- (b) Sebanyak seratus lima puluh ribu ringgit adalah diperlukan bagi membina asrama Pegawai-pegawai Kanan Kastam di Maktab Latihan Kastam Di Raja.
- (c) Sebanyak tiga perpuluhan lapan juta ringgit adalah dikehendaki bagi meneruskan pembinaan Kompleks Kastam dan Jejambat di Johor Bahru.
- (d) Sebuah Jeti baru untuk bot-bot akan dibina di Melaka. Peruntukan sebanyak lima puluh ribu ringgit adalah diperlukan bagi maksud ini.

SARAWAK

- (a) Sebanyak seratus tujuh puluh lima ribu ringgit adalah diuntukkan bagi membina sebuah pejabat dan rumah bagi Penolong Kanan Pengarah Kastam di Sarawak.

SABAH

- (a) Sebanyak tujuh puluh enam ribu ringgit adalah diperlukan bagi membina pejabat dan rumah Kastam di Kuala Penyu dan Sindumin.

Kepala P. 67—Luar Jangka

Sebanyak seratus juta ringgit adalah dikehendaki di bawah Kepala P. 67 Luar Jangka. Peruntukan ini ialah sebagai simpanan untuk memberi pendahuluan bagi projek-projek yang akan dilaksanakan tetapi peruntukan baginya tidak ada dalam Anggaran, atau menambah peruntukan-peruntukan yang didapati tidak mencukupi.

Tuan Pengerusi, saya mohon mencadangkan.

2.50 ptg.

Dr Hee Tien Lai (Ayer Hitam): Tuan Pengerusi, saya menyokong peruntukan kepada Kementerian Kewangan yang berjumlah sebanyak \$438,891,908 dan saya ingin hendak menyentuh dalam Kepala B. 30—Jabatan Hasil Dalam Negeri.

Tuan Pengerusi, saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

(*Dengan izin*) Tuan Pengerusi, Malaysia, like several other developing countries, welcomes the multi-national corporations' investments because of the various benefits that such investments have brought into the host

country like ours. First and foremost, I would like to define the term "multi-national corporation". A business concern earns the name "multi-national" provided its parent corporation is incorporated in country "A", and establishes an enterprise which produces goods or services in host country "B". These goods are then sold either in the host country, back in the domestic market of the sponsor country or in a third party country.

These multi-national corporations, or M.N.C.s in short, have:

- (i) supplemented domestic formation in our country thus raising output or income and creating jobs;
- (ii) improved the quality and productivity of our local labour;
- (iii) enhanced the average productivity of investment;
- (iv) improved the overall efficiency of our local economy through more rapid technological transfers, more efficient marketing and managerial techniques; and lastly
- (v) it has also contributed towards our tax revenue.

In other words, it has, to a great extent, altered in a beneficial way the social and economic order of our country.

Malaysia has always enjoyed a favourable investment climate for M.N.C.s. For example, Malaysia's political stability, economic stability and acceptable foreign trade policies have won their confidence and trust in our country's New Economic Policy and national interest.

However, we can do much more to attract more M.N.C.s to establish their businesses in Malaysia. The benefits that we can reap from their investments will help to lift the Malaysian structure from a basically agrarian, primary-product export-oriented economy (which I feel in the long run faces the risk of non-viability), to that of a manufacturing and industrialised nation.

I propose that in order to attract more M.N.C.s to participate more directly in Malaysia's social and economic development, the Honourable Minister of Finance should provide specific tax incentive measures which have calculated benefits to our country.

Sir, we know that research and development projects carried out by these M.N.C.s are done at their home offices, i.e. overseas, and as a result of this, our country's economy may lag behind in the scientific and technical areas. What actually happens is that our scientific and technical talent gets exported; they do the work abroad and the results of their work are then re-imported into our country. Tuan Pengerusi, this is where the Government can offer tax exemption incentives to these M.N.C.s to encourage them to carry out research and development works within the soils of Malaysia.

Also, an innovative approach to social responsibility that can be undertaken by M.N.C.s in Malaysia, in my opinion, is to open up specialised technical apprenticeship training institutions on a co-operative basis based on the need of the respective industries. For example, our new-born petroleum industry could pool resources on a consortium basis and, with the close co-operation of the Government, set up an industrial training school or schools to train Malaysians so that we can have the know-how required in the oil business. In the past, the M.N.C.s had mostly taken in personnel trained on our taxpayers' revenue. Sir, this will ensure that the indigenous manpower resources are given sufficient training at every stage of the operation, so that even in the absence of foreign expertise, local personnel will be able to run the plants. Thus, when they leave our country, these plants will not become "white elephants". Sir, here again, the Government should allow full tax exemption to the M.N.C.s which are prepared to carry out these objectives to train our local personnel in our own soil.

More tax incentives should be offered also to the M.N.C.s to promote decentralisation of businesses out of major urban concentration areas such as Kuala Lumpur or Penang. This is in line with our New Economic Policy to develop the rural areas with respect to employment and income distribution.

Tuan Pengerusi, in conclusion, I feel that for the M.N.C. and a host country like our country to co-exist advantageously, it is necessary that we both understand, appreciate and recognise those areas of difficulty and relative sensitivity, and also jointly develop a set of mutually compatible objectives.

2.56 ptg.

Dr Tan Chee Khoon (Kepong): Tuan Pengerusi, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan anggaran yang dikemukakan oleh Timbalan Menteri Kewangan dan di samping saya bercakap dalam Bahasa Malaysia, saya mohon izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Pengerusi, terlebih dahulu saya hendak menyentuh tentang PETRONAS, muka surat 210 ada peruntukan sebanyak \$10.00. Kita baharu sedar ada Persatuan Penjual-penjual Minyak di tanahair kita (The Association of Petroleum Dealers in this country). They have formed an Association and they have registered it. Persatuan itu telah didaftarkan, tetapi malangnya syarikat minyak seperti ESSO, SHELL, B.P., MOBIL, CALTEX semuanya tidak mengakui atau recognise this Association.

(*Dengan izin*) Mr Chairman, Sir, I do not know the reasons for the non-recognition of a duly registered association of dealers of petroleum products in this country. The big oil giants that I have mentioned no doubt have their own reasons for doing so, but they should let us know, and the public must know, why the oil giants have refused to recognise a legitimate body that has been registered.

Tuan Pengerusi: What has that got to do with PETRONAS?

Dr Tan Chee Khoon: I am coming to it, Mr Chairman, Sir.

Tuan Pengerusi: Come to it quickly as time is getting short.

Dr Tan Chee Khoon: What I wish to say, Mr Chairman, Sir, is that if these oil companies prove too obdurate, then PETRONAS should take over the distribution of the oil products in this country, particularly in view of the fact—we hope at least—that our own oil will gush out in greater volume and PETRONAS can play an increasingly important part. It can make a start by nationalising all these big petroleum companies and give the local dealers a better deal in their work. For example, I gather that in Singapore, the dealers there get 17 cents out of every gallon of petrol they sell, whereas here they only get 14 cents. This is an instance to show how the big multi-national companies can exploit and have exploited local people.

Now, coming to multi-national companies that the previous speaker has been so enthusiastic about, Mr Chairman, Sir, I wish to sound a word of caution here that it can be a double-edged weapon. While I recognise, for the time being at least, that there is a need for multi-national companies to come to this country, for the know-how that they can contribute, for their various distributing systems all over the world, we do not want—I reiterate “we do not want”—the multi-national companies to have a strangle-hold on our economy and to dominate our economy. Already we know that according to the statistics, in the corporate sector, in 1969, the foreign companies owned 66%, and in 1970 it has come down very little to about 62%. If we go on encouraging multi-national companies to come to this country, instead of having this foreign-owned share of the corporate sector coming down and giving that reduction percentage-wise to the bumiputras, then there will be very little left because they will go on increasing their cake of the corporate sector.

Now, Mr Chairman, Sir, I now wish to draw the attention of the Deputy Minister also to the Syarikat Kemajuan Perumahan Pegawai-pegawai Kerajaan (Sdn.) Berhad on page 210—there is an allocation of \$3 million for this project. The Deputy Minister, in his introductory speech, merely mentioned this sum and he did not elaborate on it. I wish to draw his attention that on page 95, there is also another allocation for housing from public funds. There is a token sum provided in respect of Pinjaman kepada Syarikat Kerjasama Perumahan Pegawai-pegawai Kerajaan Sdn. Berhad. Mr Chairman, Sir, I hope the Honourable Deputy Minister will clarify this because there is yet another item on housing. On page 216 there is a sum of \$50 million being allocated to Kumpulan Wang Pinjaman Perumahan (Housing Loans Fund). The Deputy Minister if I am not wrong, in his introductory speech, did not touch on this sum of \$50 million that is provided in the 1975 estimates, and I shall be very grateful if the Minister will elaborate on this sum of \$50 million. All these sums are very big sums from the taxpayers, and the taxpayers are entitled to know what these sums that the Deputy Minister is asking for and they also want to be assured that they will be spent very wisely. I believe the Deputy Minister, when he was the Secretary-General of the

Treasury, did receive lots of complaints regarding some of these Government Housing Co-operative Societies which were not even able to pay back the deposits demanded by people who had taken shares in these Housing Co-operatives and Housing companies. While I am fully sympathetic—and I hope this House will also be sympathetic—and support the approval of any assistance by way of loans to build houses for Government servants, we must see to it that such money voted by this House is not thrown down the drain or does not go to line the pockets of corrupt officials.

Tuan Pengerusi, saya hendak menyentuh sekarang tentang muka surat 223. There is a series of items here amounting to nearly \$4 million for the Customs Complex in Johor Bahru. I wish to draw the attention of the Minister to the fact, not that I think he does not know, that from time to time there have been complaints in this House that the “big fish” get away scot-free and the “small fry” is always caught.

Tuan Pengerusi: The “big fish” got away from what?

Dr Tan Chee Khoon: The big smugglers have got away scot-free. They carry goods not in small packets tucked in the pockets or tied around the waist, they carry goods by the lorry-load, and they get away scot-free, because presumably there must be some collusion between the smugglers and those in charge of the post at the causeway and at other places as well, whereas the small-time chaps who want to get in an extra dozen of handkerchiefs without paying tax, are sometimes caught and brought to Court. I say that while the Customs people should try and prevent smuggling of all kinds, they should concentrate their efforts on the “big fish” because that is where the money is and that is where the Government loses its revenue, rather than catching a chap who tries to smuggle in a dozen handkerchiefs and tries to evade a duty that may come up perhaps to only \$1. Such a thing has been going on for some time. We do know that from time to time the Customs Officials raid some of the shops in Kuala Lumpur itself and in some other parts outside Kuala Lumpur as well to see that the duties on all the goods that are in the shops in Kuala Lumpur and elsewhere have been duly paid. But, to me, it will be far better for the Customs Officials

to stop the smuggling at the point of entry rather than to come and mount expensive search parties in the various towns to catch hold of the big fish who obviously have ways and means to smuggle in goods by the lorry-loads.

3.06 ptg.

Tuan Azahari bin Md. Taib (Kulim Bandar Bahru): Tuan Pengerusi, saya bangun menyokong usul yang dibawa oleh Timbalan Menteri Kewangan dan saya suka menarik perhatian berkenaan dengan muka surat 203.

Jelaslah di sini jika dibandingkan dengan beban kerja dan tanggungjawab Kementerian ini nampaknya pegawai-pegawainya tidak ditambah begitu banyak. Saya rasa tanggungjawab dan beban kerja yang dipikulkan oleh Kementerian ini utamanya kakitangan-kakitangan Kementerian semakin besar. Kerajaan haruslah mengkaji bukan sahaja bagi menambah bilangan bahkan melatih pegawai-pegawai dalam jurusan kewangan. Dalam catitan ini nampaknya pegawai-pegawai adalah sama sahaja bilangannya jika dibandingkan dengan tahun 1974-1975. Saya berharap supaya Kerajaan mengambil perhatian berat kerana kalau kita tidak menambah pegawai dan kita tidak pula melatih pegawai-pegawai kita yang sekarang dalam jurusan khas seumpama ini tentulah kita akan menghadapi kerumitan yang bertambah-tambah dalam perkembangan belanjawan negara kita pada masa yang akan datang.

Saya menarik perhatian berkenaan dengan muka surat 210, bagaimana kemurahan Kerajaan hendak memberi pinjaman kepada Syarikat Kemajuan Perumahan Pegawai-pegawai Kerajaan Sendirian Berhad sebanyak \$3 juta. Dalam penyata Kerajaan juga ada menyebutkan kemungkinan memberi kemudahan-kemudahan pinjaman perumahan kepada Angkatan Tentera dan juga kepada pegawai-pegawai badan-badan berkanun. Saya suka menarik perhatian berkenaan dengan perkara ini dan berharap Kementerian ini dapat mengadakan rundingan dengan bank-bank tempatan melalui Bank Negara supaya bank-bank itu memberi pinjaman kepada orang ramai khususnya dari orang-orang yang tidak dapat pinjaman perumahan dari saluran-saluran Kerajaan dengan dikenakan faedah yang murah,

sekurang-kurangnya sama kadarnya dengan pegawai-pegawai Kerajaan atau Angkatan Tentera yang mendapat faedah daripada bantuan Kerajaan. Ini saya rasa pihak bank haruslah memberi sedikit pengorbanan demi kepentingan, kemuslihatan dan kebajikan negara kita. Bank tentu boleh dapat mencari jalan perolehannya dengan cara lain. Tetapi dalam hal ini, saya rasa tentulah akan memberi faedah yang besar kepada rakyat negara ini membina rumah-rumah dan ini memberikan pula satu bantuan yang besar kepada dasar perumahan Kerajaan dalam negara kita. Pada amnya, saya suka menarik perhatian balik supaya grants atau bantuan kepada Kerajaan-kerajaan Negeri sepertimana yang tercatat dalam Perlembagaan Malaysia itu saya rasa patut dikaji semula, kerana masa kita merdeka tahun 1957 kita berdasarkan pemberian ini di atas per capita atau berdasarkan di atas maju atau mundurnya sesebuah negeri pada masa itu iaitu 18 tahun dahulu. Saya rasa sekarang ada negeri yang kita anggap mundur, tetapi sekarang sudah maju dan kaya, kerana barangkali hasil balaknya atau kemajuan yang dijalankan oleh penduduk-penduduk di situ atau pembangunan yang kita jalankan semenjak merdeka. Dan ada negeri seperti Negeri Kedah misalnya iaitu mengharapkan padi, 2/3 daripada tanah-tanah-nya ialah ditanam dengan padi bagi menyara penduduk di seluruh Malaysia. Perolehannya banyak kekurangan, dan saya berasa kalau berdasarkan di atas grants kepada Negeri-negeri mengikut dasar yang lama itu tentulah kurang baik dan patutlah dikaji semula. Walaupun ini saya rasa terbabit atau bersangkutan dengan pindaan Perlembagaan dan sebagainya, tetapi suatu masalaah itu haruslah kita mulakan juga dari sekarang.

Dalam penyata berkenaan dengan Belanjawan ini, saya nampak ada tercatat yang Kementerian ini masih menggunakan Crown Agents. Saya tidak nampak apa baiknya Crown Agents, barangkali sebelum merdeka dahulu segala pembelian kenalah melalui Crown Agents. Tetapi sesudah 18 tahun merdeka tentulah banyak masalaah-masalaah yang kita boleh selesaikan dengan tidak melalui Crown Agents, apa lagi kita ada satu Kedutaan atau Pesuruhjaya Tinggi kita di sana, pegawai-pegawai kita di sana boleh memberi nasihat kepada kita dan kita ada mempunyai pakar-pakar sendiri dan

barangkali ada kehendak-kehendak yang dapat ditimbulkan atau diberi oleh agensi-agensi tempatan.

Saya menarik perhatian berkenaan muka surat 223, berkenaan dengan mencegah penyeludupan. Tuan Pengerusi, sekarang ini zaman inflasi penyeludupan memang semakin menjadi-jadi terutama dalam perbatasan utara atau sekeliling Semenanjung Malaysia, Sabah dan Sarawak. Smugglers atau ahli-ahli penyeludupan ini lebih cekap daripada dahulu, mereka bukan sahaja ad ring yang besar berhubung dengan international group, tetapi mereka itu menggunakan senjata-pisang yang moden, barangkali lebih moden daripada senjata yang Kerajaan gunakan, dan mereka menggunakan bot-bot yang laju, bukan sahaja merompak, menyamun malahan membunuh. Ini menunjukkan kita terpaksa mengadakan kajian untuk melengkapkan alat-alat negara kita lebih cekap. Saya berharap supaya Kerajaan dapat memberi senjata-pisang kepada pegawai-pegawai yang berkhidmat dalam lapangan ini, tetapi mereka hendaklah dilatih bersungguh-sungguh supaya pandai menggunakan senjata-pisang itu, kerana ada sungutan bahawa banyak pegawai-pegawai kita tidak begitu cekap menggunakan senjata-pisang. Apa lagi menggunakan senjata-pisang yang paling baru. Jadi dengan sebab itu, saya harap peruntukan mereka ini harus ditambah dan menubuhkan yunit khas untuk mengatasi masalah penyeludupan dari bertambah merebak.

Dalam muka surat 215 ada tertulis "Secret Services" atau Perkhidmatan Rahsia diuntukkan \$2 juta. Hal ini satu rahsia Kerajaan dan apa yang dibuat barangkali tidak dapat diterangkan demi kepentingan negara kita, tetapi saya rasa peruntukan ini sangat sedikit kalau dibandingkan dengan perkembangan musuh-musuh negara, terutama kejadian-kejadian yang berlaku di sekitar negara kita. Jadi, peruntukan \$2 juta ini adalah sedikit kalau dibandingkan dengan kepentingan negara kita. Peruntukan ini harus dikaji dan harus dilatih betul-betul orang-orang kita supaya mahir dalam lapangan ini.

3.15 ptg.

Tuan S. Samy Vellu (Sungai Siput): Tuan Pengerusi, izinkan saya mengambil peluang ini untuk menyokong peruntukan sebanyak \$438,891,908 yang dikhaskan kepada Kementrian

Kewangan. Peruntukan yang sebanyak itu memanglah wajar untuk diberikan kepada Kementerian yang berkenaan.

B.30—Cukai Pendapatan

Tuan Pengerusi, berhubung dengan pelepasan cukai pendapatan yang ada sekarang suka saya mencadangkan supaya Kerajaan dapat menyemak semula pelepasan cukai yang ada sekarang hanya \$2,000 untuk seorang ketua rumah atau seorang bapa dan anak-anaknya mengikut peringkat-peringkatnya.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, itu perkara polisi tidak boleh disentuh sekarang ini. Kita cuma boleh berbabas di atas polisi perkhidmatan (policy of the service).

Tuan S. Samy Vellu: Saya ada satu cadangan atas perkara itu. Saya yakin Tuan bersetuju dengan pendapat saya, bahawa kebanyakan orang-orang kita, selain dari menanggung anak-anak dan isterinya mereka terpaksa pula menanggung nafkah hidup ibubapa mereka. Jadi, agak wajar kiranya Kerajaan menimbangkan perkara ini supaya ibubapa dimasukkan ke dalam senarai pelepasan cukai itu.

B.28—Pinjaman kepada Kakitangan Kerajaan.

Dalam perkara memberikan wang pinjaman (loan) kepada kakitangan Kerajaan, suka saya menarik perhatian, bahawa memandang keadaan harga-harga barang yang mahal, sebagaimana yang sama-sama kita alami sekarang, agak sukar pada hemat saya untuk mereka menggunakan wang yang mereka pinjam untuk satu-satu tujuan yang tertentu. Biasanya mereka yang berkenaan terpaksa pula mencari dari sumber-sumber yang lain untuk mencukupkan jumlah wang yang diperlukan. Oleh itu, Tuan Pengerusi, suka saya mencadangkan supaya Kerajaan dapat menaikkan kadar pinjaman yang ada sekarang kepada kadar-kadar yang lebih tinggi. Dalam pada itu kalau harga-harga barang di negara kita telah balik kepada 'normal', perkara itu bolehlah disemak semula.

B.29—Pejabat Kastam

Tuan Pengerusi, bercakap mengenai peranan Jabatan Kastam, suka saya menarik

perhatian Tuan Pengerusi berkenaan kejadian membuat samsu secara haram. Boleh dikatakan di seluruh negara kita kejadian membuat samsu haram telah menjadi-jadi. Dengan kejadian-kejadian itu penjualan samsu-samsu haram itu sama pula menjadi sebagai perkara yang tidak dapat dikawal.

Yang sedihnya, dalam 5 atau 6 bulan yang lepas satu kejadian yang buruk telah berlaku di dalam Negri Sembilan yang mana 10 orang telah mati akibat meminum samsu yang tersebut.

Biasanya, perbuatan meminum samsu haram ini selalu terjadi di ladang-ladang (estet). Ini adalah disebabkan pekerja-pekerja ladang mendapat gaji murah dan tidak mampu membeli minuman keras buatan yang baik. Oleh itu, kerana mereka telah biasa minum, mereka terpaksa membeli samsu yang murah. Akibatnya merosakkan diri mereka sendiri.

Kepada mereka yang mengamalkan minuman samsu perbuatan haram itu, lamalama akan menjadi kurus dan sentiasa uzur. Kesudahannya mereka tak dapat membuat kerja dengan baik.

Walaupun laporan-laporan selalu disampaikan kepada pihak Kastam atau Polis, tetapi yang anihnya, sebelum mereka yang terlibat ditangkap, mereka awal-awal lagi telah mendapat tahu tentang kejadian yang dirancang oleh pegawai-pegawai Kastam atau Polis, jadi apabila pasukan pegawai-pegawai itu tiba ke tempat-tempat mereka, didapati tak ada apa-apa yang hendak dilakukan, kerana penjual-penjual samsu haram siang-siang lagi telah menyorok samsu-samsu yang tersebut. Selepas itu menjelang beberapa hari kemudian orang yang memberikan information berkenaan dengan kegiatan mereka akan dapat dikesan dan menyebabkan kedudukan dalam merbahaya.

Pada pandangan saya, kejadian-kejadian ini tidak akan berlaku sekiranya pihak Kastam bersungguh-sungguh menjalankan tugasnya. Sekiranya mereka berhati-hati dalam menjalankan tugasnya segala gerak langkah kumpulan perbuatan samsu haram itu tentu sekali kejadian yang buruk itu tidak akan terus berlaku. Oleh itu, sukaiah saya mencadangkan supaya Kerajaan mengambil satu langkah yang berkesan, umpamanya:

- (i) mengenakan hukuman yang berat kepada mereka yang dapat ditangkap

termasuk sekali agent-agent dan tali-barut perkumpulan itu;

- (ii) satu Cawangan Khas yang sama peranannya dengan Badan Siasatan Negara hendaklah ditubuhkan dan ditempatkan di dalam Jabatan Kastam itu sendiri.

Saya percaya dengan jalan yang demikian anasir-anasir yang tidak bertanggungjawab itu akan dapat dihapuskan buat selamlamanya.

3.25 ptg.

Dr Chen Man Hin (Seremban): Tuan Pengerusi, disamping saya bercakap dalam Bahasa Malaysia, saya mohon izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Pengerusi, saya hendak bercakap sedikit di bawah Perbendaharaan dan merujuk kepada Kepala B. 26—Analisa Ekonomi dan Kewangan. Saya berasa sangat dukacita sebab pada hari yang lepas saya dengar di dalam Dewan ini bahawa Kerajaan belum ada lagi memberi kebenaran kepada Bank of China untuk menubuhkan cawangannya di Malaysia.

(*Dengan izin*) Sir, I think this is quite a shocking piece of news. Quite a number of business people, from what I gather, have been making some investigations of their own and they say that this is a very short-sighted move considering the fact that Malaysia is a non-aligned nation and that she has relationships with most of the countries of the world including Communist countries like Russia and China. It is, therefore, quite inexplicable and paradoxical to know that the Government still does not favour the establishment of the Banks, say, from China or from Russia in this country. It is true that at the moment there are bank correspondents for China through the Malayan Banking, U.M.B.C. and other Banks. But, on the other hand, they feel that with the establishment of a branch of the Bank of China in Kuala Lumpur, trade would definitely be accelerated and there would be more advantages to Malaysia and even to China itself. Therefore, I urge the Ministry concerned to rethink again and consider the obvious advantages by having a branch of the Bank of China established in Kuala Lumpur itself.

Tuan Pengerusi, I have one more point, and that is in regard to the question of gold standard. The other day, in answer to a question of mine, I was told in this House that gold was formerly the officially accepted criterion for expressing the value of the country's currency but that now it is replaced by Special Drawing Rights (S.D.R.), whose value is determined by a basket of sixteen of the world's major currencies. Well, this is a very vague manner of replying to my question as to whether our dollar is still backed fully 100% by gold, as one would get the impression that the Government intends to follow a policy whereby the ringgit is backed by the S.D.R. Well, I would not like to question the *pros* and *cons* of the Government's views, but comparing the S.D.R. and gold, I know full well that gold has got a long history of value among all the countries in the world as backing for their currencies, including one of the leading banking nations in the world, i.e., Switzerland whose currency is the franc which is fully backed by gold. In fact, they have written into law in 1952 that the Swiss franc should be backed by gold at the point of 0.20372 grams of fine gold. Then, furthermore, in 1971 they made it into law again and upvalued the franc by another few per cent up to 0.21759 grams of fine gold. Now, Switzerland is well known for its banking and financial expertise and the people there are well-known throughout the world for their acumen in terms of money principles. I feel that the Government should, therefore, not be too keen to be led away or be beguiled by certain countries which advocate that the S.D.R. should be the basis of backing for money and not gold.

The United States of America is one of the foremost countries to introduce the S.D.R. as the alternative for gold to back the currencies. I would urge the Government to think carefully before taking this step and to revert back to the former policy, which has made the ringgit strong so far. The ringgit should be backed fully by gold, and we should not, therefore, be led away by other countries who had been spending too much money. They have deficit budgets over the years and have not much gold in their vaults, and therefore they try to persuade other countries to take up the S.D.R. as the backing for their currencies. In fact, a country like the People's Republic of China,

whose yen is one of the strongest currencies in the world, also believes in the backing of gold and not the S.D.R. In fact, it has gold reserves to the tune of US\$2,250 million. This is a large amount compared to what the United States Government itself has and in fact, when one of the United States Congressmen questioned the United States Treasurer as to whether they had US\$22 million worth of gold, there was a big furore and then they had to show and convince the Congressmen by opening Fort Knox in order to show that there was actually gold inside there. So, therefore, I urge the Ministry concerned to be fully aware that gold is still important and it gives solid value to our ringgit. Without gold, people will lose trust. The S.D.R. is only a paper unit. I hope that the Ministry will take concern of this and make sure that the ringgit will be strong and will be valued fully by other countries.

3.29 *ptg.*

Raja Nasron bin Raja Ishak (Kuala Selangor): Tuan Pengerusi, saya turut menyokong dengan sepenuhnya anggaran yang dikemukakan oleh Kementerian Kewangan dan di samping itu saya hendak menyentuh dua tiga perkara.

Yang pertama, saya suka hendak menyentuh berkenaan dengan Kepala B. 30—Jabatan Hasil Dalam Negeri. Saya memang menyokong apa yang dikatakan oleh rakan saya Ahli Yang Berhormat dari Kepong berkenaan dengan ikan-ikan yang besar dapat lari daripada cukai-cukai kastam, tetapi berlainan sedikit.

Saya mengatakan di sini banyak ikan-ikan besar dapat lari daripada Cukai Pendapatan (Income Tax). Di sini hendaklah Jabatan Hasil Dalam Negeri melatih banyak lagi pegawai-pegawai yang pandai mengesan dan menangkap orang-orang yang hendak melarikan diri mereka tanpa membayar hasil ataupun income tax ini. Saya selalu pergi ke doktor-doktor misalnya. Doktor tidak pernah mengeluarkan resit, kalau kita membeli ubat, dan ikan-ikan yang besar inilah selalu dapat melarikan diri mereka daripada membayar income tax. Dengan sebab itu hendaklah Jabatan yang berkenaan membuatkan satu peraturan supaya doktor-doktor, practising doctor, private doctor, sekiranya seseorang pesakit itu pergi mengambil ubat hendaklah

mereka mengeluarkan resit kepada orang itu. Lawyer-lawyer ada mengeluarkan resit dan kita mendapat resit, tetapi doktor-doktor tidak ada.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat kena ingat sedikit, sebab dalam Dewan ini ada ramai ahli-ahli practising doctor. Kena cermat sedikit di atas teguran itu.

Raja Nasron bin Raja Ishak: Terima kasih di atas teguran itu, Tuan Pengerusi.

Yang kedua, saya suka menyentuh pada muka 12, Buku Anggaran Belanjawan 1975 (ix) Analisa Cukai—Yunit Penyelidikan dan Perancangan. Yunit Penyelidikan dan Perancangan ini tujuannya adalah terang yang bertanggungjawab untuk menjalankan penyelidikan serta perancangan cukai. Tujuan utama aktivitiya ialah untuk menyediakan rancangan bagi pembaharuan cukai jika difikirkan patut. Di sini saya suka membawa perhatian Kementerian bahawa dengan keadaan masa sekarang dan dengan adanya banyak lagi peniaga-peniaga bumiputra cuba hendak masuk di gelanggang perniagaan dan perusahaan; jika dapat kiranya Kerajaan memberi relaxation kepada pengusaha-pengusaha yang besar dengan cara tariff protection, dengan cara pioneer statusnya, maka tentu wajar diberi pula timbangan untuk dikecualikan cukai kepada peniaga-peniaga bumiputra, selama di antara lima atau sepuluh tahun. Ini juga saya fikir sejajar dengan tujuan Bahagian Analisa Cukai iaitu untuk mewujudkan satu structure cukai yang adil, dan sekiranya benar-benar hendak mewujudkan satu cukai yang adil, maka pada pendapat saya adil sangat kalau bumiputrabumiputra, peniaga-peniaga bumiputra ini dikecualikan dari cukai yang saya katakan tadi.

Saya juga suka menyentuh muka 318, Anggaran Belanjawan, 1975. Tujuan-tujuan:

- (a) Membantu membentuk dasar-dasar Kerajaan mengenai pentadbiran cukai tak langsung, mencari jalan, mencari punca-punca cukai yang baru untuk menambahkan hasil.

Tuan Pengerusi, saya syorkan supaya Kementerian yang berkenaan memikirkan satu jalan di mana kita boleh dapat menambah revenue kita. Saya tahu ada negeri-negeri jiran kita yang mengenakan cukai kepada sesiapa juga yang bekerja ataupun yang tinggal

di negeri itu sekiranya mereka bukan warga-negara negeri tersebut. Sekiranya dikenakan cukai kepada mereka yang bukan warga-negara Malaysia, yang tinggal di sini, berniaga atau bekerja, maka saya percaya jutaan ringgit boleh dapat bagi tambahan revenue negara kita.

Saya juga suka mencadangkan satu cukai *ad valorem*, iaitu dikenakan kepada pengeluaran-pengeluaran getah di ladang-ladang ataupun di lombong-lombong. Sungguhpun ada langkah-langkah diambil oleh Kementerian yang lain supaya menyekat, katalah getah itu jangan dikeluarkan lebih daripada sekian tan satu bulan atau satu tahun supaya kita tidak berkeadaan lebih supply daripada demand, tetapi kalau dikenakan cukai, iaitu kalau satu bulan atau satu tahun keluaran itu lebih daripada sekian tan dan dikenakan cukai sekian ringgit misalnya, maka dengan cara ini mereka itu akan memikirkan dua tiga kali sebelum mengeluarkan lebih keluaran getah atau bijih. Dengan cara ini, kita dapat mengawasi keadaan yang ada sekarang. Di sini saya bukan bermaksud untuk mengenakan cukai hingga membunuh angsa-angsa yang bertelur emas ataupun "it is never my intention to kill the goose that lays the golden eggs," tetapi saya percaya orang kaya yang ada di negeri kita ini lebih mendapat faedah daripada segala cukai-cukai yang dikenakan oleh Kerajaan kerana mereka dapat perlindungan, harta mereka yang berjuta-juta ringgit itu dijaga oleh Polis, terjamin daripada ancaman daripada kena colek dan sebagainya. Dengan sebab itu orang-orang ini mempunyai moral obligation. Moral obligation untuk menyokong apa-apa juga satu jalan yang Kerajaan ambil iaitu memberi bantuan kepada puak-puak yang kekurangan.

Akhir sekali, saya suka membawa pandangan pihak Kementerian Kewangan kepada rumah-rumah yang diduduki oleh pegawai-pegawai Kastam, kerana saya ada mempunyai rakan dan saudara-saudara yang bekerja sebagai pegawai dan sebagainya. Rumah-rumah Kastam yang diadakan itu ialah rumah-rumah yang telah dibina lebihkurang 20 tahun yang lampau dan mempunyai hanya dua bilik dan satu hall dan dengan keadaan sekarang memang tidak sesuai. Sekiranya ada peruntukan yang telah dikatakan itu, sampailah masanya bagi Jabatan ataupun

Kementerian yang berkenaan memikirkan supaya rumah-rumah yang didiami oleh pegawai-pegawai kastam itu sejajar dengan masa dan keadaannya.

3.47 ptg.

Tuan Lee Boon Peng (Mantin): Tuan Pengerusi, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam anggaran yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan.

Tuan Pengerusi, saya merujuk kepada Kepala Bekalan 28, peruntukan kepada Pecahan-kepala 5500 (2) Kumpulanwang Pampasan kerana Naterian Arsenita sebanyak \$20,000.

Tuan Pengerusi, pada 11hb Disember, 1974, Yang Berhormat Timbalan Menteri Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar di dalam Dewan ini telah memberitahu bahawa Kerajaan telah cuba mencari punca kewangan lain untuk menjelaskan tuntutan-tuntutan yang belum dijelaskan lagi. Yang Berhormat Timbalan Menteri juga ada memberitahu kepada kita di dalam Dewan ini, katanya sejak 20hb Mac, 1966 hingga 30hb November, 1974 sebanyak 8,765 tuntutan yang bernilai lebih kurang sebanyak \$3.4 juta telah dibuat untuk seluruh negara. Jumlah tuntutan yang dijelaskan ialah sebanyak 5,128 bernilai \$1.8 juta bagi jangka masa yang sama, dan ada satu baki lagi iaitu \$1.34 juta belum lagi dapat maka bolehlah dibayar pampasan kepada tuntutan-tuntutan yang belum dapat pampasan daripada tahun 1971. Saya berharap kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri mengambil perhatian supaya pampasan ini bolehlah cepat dibayar kepada penuntut-penuntutnya. Saya tahu di dalam kawasan saya tuntutan ini adalah dibuat oleh orang yang miskin, dan jika mereka boleh mendapat wang ini secepat mungkin, tentulah boleh menolong mereka.

Tuan Pengerusi, saya juga ingin merujuk kepada Kepala P. 29 Kastam dan Eksais Di Raja, Pecahan-kepala 5—Kawasan Larangan, Setor dan Bilik Kebal. Di situ saya melihat ada satu peruntukan cara langsung iaitu Token Vote \$10.

Tuan Pengerusi, saya mohon izin berucap dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) Tuan Pengerusi, I find that there is a token vote of \$10 for this item in

the Estimates. We all know that during last year, approximately 200 to 300 tractors, second-hand Mercedes Benz diesel cars, trucks and lorries had been seized by the Customs for various offences connected with false import permits or with importing vehicles into Malaysia without paying the proper excise duties, etc. Since these vehicles are still under the jurisdiction of the Court, it is therefore *sub judice* for me to raise it here; but I am not mentioning here anything about the law although I would like to say here that it should be possible for us to see whether the Government can amend the law in future.

At the present moment all these vehicles have been detained, as far as I know, in open areas. For example, in Seremban there are about 60 Mercedes Benz cars left lying in an open area in a compound without proper preventive measures taken to avoid pilferages. Essential items like batteries, starters and even some essential motor car spare-parts are pilfered; and damages are caused to these vehicles arising from human acts.

I refer also, Tuan Pengerusi, to the effects of depreciation by nature and the effects of the sun and the rain on reasonably good second-hand vehicles. These vehicles become the subject matter of prosecution by the Customs Department, say, in six months or most probably in a year's time and if these vehicles were—we have already two cases here—to be forfeited or confiscated under the Customs and Excise Ordinance and the accused were to be convicted, then the result would be that the Government would auction these vehicles and the proceeds would be given to the Treasury. If these vehicles were kept in good condition and prevented from human acts and the effects of nature, then a vehicle which was worth \$10,000 at the time of seizure can be auctioned for around the same price but if it is auctioned six months or a year later without preventive measures taken against pilferage and so on, then most probably it may only fetch \$3,000. The loss of revenue or the loss of proceeds to the Treasury therefore, in the case of one vehicle would be at least \$5,000 or \$6,000 and thus in the case of 200 vehicles, it would be quite a large sum. Now let us take the other side of the case. If the accused in connection with such a case were to be acquitted then the vehicle is released to the accused but he has no remedy in law to say that when he

receives back the vehicle it should be in the same old condition. He has no remedy. But he is very lucky to be acquitted and the vehicle which is returned to him would fetch at the most a value of \$3,000 whereas originally it was worth \$10,000 when it was seized under the Customs and Excise Ordinance.

I therefore, would like to ask the Ministry concerned whether it can look into this matter. With a token vote of \$10 perhaps it still could look into the matter of having proper shelter or a proper compound for these vehicles because the cost of these vehicles that have been seized runs into millions of dollars and, as I stated just now it means a loss of revenue to the Government or a loss to the owner, if precautions are not taken to maintain them. I would strongly request the Ministry to look into this matter.

3.46 ptg.

Tuan Shaari bin Jusoh (Kangar): Tuan Pengerusi, Kepala B. 29, Anggaran Belanjaan, 1975 muka surat 318 (b)—Memastikan kelicinan pemungutan hasil Persekutuan. Salah satu daripada Pegawai-pegawai Pemungut-pemungut Hasil Persekutuan adalah terdiri daripada Pegawai-pegawai Jabatan Kastam. Maka di sini saya akan menyentuh beberapa perkara mengenai Jabatan Kastam.

Tuan Pengerusi, saya berpendapat patutlah Pegawai Kastam itu dijauhkan sama sekali daripada orang-orang yang suka minuman yang memabukkan. Saya sependapat sebagaimana yang dikatakan oleh Ahli dari Kulim Bandar Bahru iaitu ada puak-puak penyeludup yang membawa senjata moden. Apa yang lebih penting ialah pegawai-pegawai itu sendiri hendaklah terdiri daripada orang-orang yang tak boleh dipermainkan oleh satu-satu golongan yang lain, sebab kita dapat tahu kalau seorang pegawai menjalankan tugasnya selalu meminum minuman yang memabukkan, maka dikala itulah kita selalu dengar pihak-pihak yang memasukkan barang-barang cara haram.

Tuan Pengerusi: Saya fikir ada baiknya kalau Ahli Yang Berhormat terangkan tujuan yang sebenar bagi meminum minuman yang memabukkan. Misalnya, waktu mana, elok terangkan juga tujuan perkara itu.

Tuan Shaari bin Jusoh: Minuman yang memabukkan.

Tuan Pengerusi: Bukan begitu. Tolong terangkan Pegawai Kastam yang tak boleh rapat waktu minum atau waktu mana sekalipun.

Tuan Shaari bin Jusoh: Waktu minum itulah masanya paling baik sekali untuk ditemui dan dibawa barang-barang yang salah.

Tuan Pengerusi: Barangkali dia ada kawan baik, jika tak boleh jumpa langsung, kita menyekat hak kebebasan kemanusiaan (human right). Itu yang saya minta penerangan. Sila teruskan.

Tuan Shaari bin Jusoh: Tuan Pengerusi, sebagaimana saya katakan tadi saya tidak melarang terus, tetapi itu adalah satu tugas Jabatan Memungut Hasil Dalam Negeri kita. Saya harap oleh kerana tempat itu satu tempat yang penting, biarlah pegawai-pegawai di Jabatan itu kita cari orang-orang yang tidak bersangkut-paut atau tidak suka minuman keras langsung.

Tuan Pengerusi, yang kedua saya mengesyorkan supaya pegawai-pegawai Kastam ini hendaklah ditukarkan dari satu masa ke satu masa, kalau boleh jangan lebih daripada tiga tahun dalam satu-satu tempat, kecuali kalau ada satu desakan daripada tempat yang berkenaan yang mengatakan pegawai berkenaan amatlah diperlukan di kampung itu untuk menolong memajukan kampung atau tolong memajukan kerja-kerja amal di tempat yang berkenaan.

Tuan Pengerusi, saya berharap kenaikan pangkat pegawai-pegawai ini patutlah juga ditimbangkan kepada pegawai-pegawai yang telah berkhidmat dengan begitu lama, kerana saya dapat tahu setengah daripada pegawai-pegawai itu berasa amat dukacita disebabkan jawatannya tidak dinaikkan kalau hendak dibandingkan dengan kawankawan lain yang begitu baru dan dari segi kebolehannya adalah sama. Mengikut kata setengah daripada pegawai yang berkenaan adalah kerana kami tak begitu pandai mengampu, walaupun kami bekerja dengan baik, tetapi jawatan kami tak dinaikkan sama sekali. Untuk kebaikan ini, saya berharap kenaikan pangkat ini hendaklah dipandang dari segi kerja dan janganlah seperti kata orang, "Yes, Sir" atau "Ya, Tuan", baharulah hendak dinaikkan pangkat.

Tuan Pengerusi, ada satu perkara saya hendak menarik perhatian Dewan semasa Pegawai Kastam mengutip cukai terhadap petani-petani kita ataupun lebih tepatnya di Perlis yang bersempadan dengan Thailand, sebuah negeri pelancungan yang kecil, iaitu di Padang Besar selalu orang suka pergi ke sana termasuk Negeri Perak, Selangor dan sebagainya, kadang-kadang hamba Allah yang pergi melancung ke negeri yang bersempadan itu untuk membeli barang ala kadar yang berpatutan, tetapi yang sedihnya mereka ini tak tahu dengan terus-terang adakah barang ini kena cukai ataupun barang ini tak kena cukai. Saya berasa sedih kadang-kadang ada tohmah ataupun kata-kata yang kesat kepada rombongan ataupun kaum petani-petani yang tidak tahu apa-apa itu, patutlah diganti dengan perkataan-perkataan yang manis dan sopan. Kalau boleh jika sekiranya mereka itu tidak tahu betul-betul janganlah dirampas sehingga habis barang-barang mereka kerana kadang-kadang mereka membeli barang sehingga habis wang dalam sakunya disebabkan mereka tak tahu samada barang itu kena cukai ataupun tidak. Saya berpendapat dalam hukuman kita sekalipun kalaulah seseorang membuat kesalahan, maka dengan kesalahan yang dia buat itu dia tak tahu samada perkara itu betul-betul salah. Saya fikir patutlah diberi keampunan ataupun direngankan kepada pihak yang berkenaan.

Tuan Pengerusi, saya menyokong pendapat saudara saya dari Kuala Selangor yang mengatakan mengenai hasil pendapatan berhubung dengan Kepala B.30. Kita sama-sama maklum sebagaimana yang dikatakan oleh sahabat saya dari Sungai Siput mengenai kadar penyukatan tetapi Tuan Pengerusi sudah mengatakan tadi ini perkara dasar, jadi saya juga tak berani sentuh. Walau macam manapun, kita ucapkan tahniah kepada pegawai-pegawai Kerajaan yang mereka ini boleh dikatakan baik sungguhpun gaji mereka dinaikkan tetapi mereka terpaksa membayar cukai kepada Kerajaan mengikut kenaikan gaji. Kalau banyak pendapatan mereka maka banyaklah mereka kena membayar cukai pendapatan disebabkan mereka tidak boleh melarikan cukai-cukai yang berkenaan kerana gaji mereka adalah dibuat oleh Kerajaan dan Kerajaan sendiri akan menuntut cukai tersebut. Jadi Kerajaan sendiri tahu banyak mana pendapatan pegawai-pegawai yang berkenaan. Tetapi dukacita, sebagaimana

kata saudara saya dari Kuala Selangor ia itu ada setengah daripada orang-orang kita yang pendapatannya lebih baik lagi daripada pegawai-pegawai Kerajaan. Mereka bukanlah makan gaji dengan Kerajaan tetapi setengahnya mereka membuat beberapa buah buku. Ada sebuah buku ditunjukkan kepada Income Tax dan sebuah buku lagi cara yang sebenarnya. Saya berpendapat juga sebagaimana kata saudara saya dari Kuala Selangor patutlah ditambahkan lagi bilangan pegawai-pegawai untuk menyelidiki orang-orang yang tidak bertanggungjawab yang suka mencari keuntungan yang berlipatganda tetapi sayang untuk membahagikan hasil yang berpatutan yang ditetapkan oleh Kerajaan kepada negara.

Saya adalah menyokong berkenaan dengan kadar tambahan pengecualian itu patutlah juga ditambahkan lagi kepada ibu dan bapa kerana kalau dikaji dari segi ugama kita wajib membela anak, maka peliklah sangat bagi kita kalau bapa kita yang sudah tua tak ada orang lain yang hendak menanggung sara hidupnya, tentulah kita yang kena menanggungnya juga. Jadi kepada ibu dan bapa yang sudah tua yang tidak dapat bekerja lagi dan kita tetap sebagai anak yang tunggal ataupun anak-anak lain tidak mengambil peduli dengan kenyataan yang nyata, maka saya berpendapat perkara ini juga patut ditimbang oleh Kerajaan.

3.54 ptg.

Tuan Oh Keng Seng (Petaling): Tuan Pengerusi, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan di atas Kementerian Kewangan, dan saya minta izin berucap dalam bahasa Inggeris.

(*Dengan izin*) Mr Chairman, Sir, I wish to refer to Kepala B. 26 Perbendaharaan, and would like to comment on the Budget Management. Modern budgeting today

Tuan Pengerusi: Kepala berapa, Yang Berhormat?

Tuan Oh Keng Seng: Kepala B. 26, page 203, Aktiviti No. (2), Budget Management.

Tuan Pengerusi: Terima kasih. Sila sambung.

Tuan Oh Keng Seng: Modern budgeting today is no mere statement of accounts or a matter of arithmetics; instead it should

be presented with a sense of judgement, reflection and imagination. The Budget should publicise what the Government is doing, so that the members of the public in general, and the businessmen, in particular, would be aware of it. Businessmen and members of the public in the past had been largely indifferent to the state of government affairs, but today this indifferent attitude has changed and they have become seriously concerned. This concern is the direct product of an increase in tax burden on them, which is becoming heavier and heavier year after year. The 1975 Budget, unfortunately, is in the red of \$2,031 million in the total Budget of \$6,901 million and not \$1,490 million as distorted in the Honourable Finance Minister's Budget Speech. The shortfall of \$540 million should be taken into consideration, otherwise the Budget will become meaningless and would not reflect the true picture of the economic situation of our country. The Treasury should, at the first instance, have been realistic in the formulation of the 1975 Budget having taken into consideration the past performance and the capability and efficiency of government machinery as to what it can do and what it cannot. The Treasury should not draft a fabulous Budget and then at the next breath say that the Government could not fulfil all its commitments in the Budget. The Treasury is free to reduce expenditure on certain projects which could not be implemented rather than to show a fictitious figure on paper to hookwink the people. This action to reduce expenditure does not in any way reflect the loss of confidence in the Treasury, but it will be commended for its realistic approach. In budgeting, Sir, it is important for the Government to understand and realise the order of priority in allocating its entire and limited resources on ordinary and development expenditure. Priority should be given to education, health and housing rather than to Defence.

Sir, I would like to touch on the item, Financial Debt and Loan Management, on the same page. We on this side of the House are alarmed over the mounting Public Debt which, at the end of 1974, stood at \$9,000 million and which, compared with that of 1973, has grown at the rate of 11%. In 1974, Sir, about 10% of our revenue goes to debt servicing and, at the rate we are going, I presume by 1975 about 15% of our revenue will be spent on debt servicing.

Sir, the Treasury has admitted that it is finding it difficult to borrow money in the domestic market. The banks and financial institutions are "hard pressed", to quote the words of the Treasury Report. We would, therefore, like to caution the Government to be extremely careful about spending public money. It is hard to raise or borrow money and, therefore, extra restraint should be exercised. The Treasury has a duty to ensure that borrowed money is well managed and spent on projects that are productive economically or beneficial to the people socially, otherwise in the final analysis, it is the people who will have to carry the baby repaying the loans plus interests by way of increased taxation.

Sir, the Treasury should, at this juncture of economic stress and tight money situation, send out a directive to all Ministries, State Governments and the statutory bodies to cancel all unproductive and prestigious projects and reduce expensive banquets, dinners and parties which are being held at public expense day and night, and worse still, are being screened over Television Malaysia. Sir, also to be included in the directive is cancellation of all unnecessary, extensive and expensive overseas trips by Ministers and State Executive Council Members on the pretext of attracting foreign investments.

Tuan Pengerusi: Under what Kepala does this overseas trip come?

Tuan Oh Keng Seng: Under Debt and Loan Management on the same page—Activity No. (3). Sir.

Tuan Pengerusi: Ya.

Tuan Oh Keng Seng: These foreign trips, in actual fact, turn out to be holiday tours. Whilst still on this subject, Sir, I would like to caution the Treasury to be extra careful at this time of world recession and to restrain from borrowing money externally. The reasons for my saying so are as follows:

- (1) the interest at world market will be extremely high; and there will be more international borrowers including Malaysia chasing few lenders.
- (2) There is every possibility of currency devaluations of the pound sterling, the US dollar and the Japanese Yen.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

A recent case indicated that the Government had borrowed from the World Bank for the Jengka Triangle project. As a result of devaluation of the US dollar, the actual sum received in Malaysian ringgit against the principal sum loaned for, accounted for a difference of a few million Malaysian ringgit against our favour. Thus, Sir, we stand to lose.

Mr Chairman, Sir, I would like to talk on the tax review under the same subhead. Since the day the Honourable Finance Minister announced his Budget, there have been numerous complaints or grievances over certain new tax measures such as the proposed increased road tax on motorcycles and limitation on bonus payments. These new taxes affect the poor, shatter the dreams of the working class and give rise to general dissent and unhappiness. Tax revenue, which is anticipated to be collected from the increased road tax on motorcycles, is around \$5.5 million only. This sum of money could easily be raised from other sources. Why tax on the poor who depend so much on motorcycles to eke out a living?

On the other hand, the Government has turned a helping hand to the rich by introducing a seat tax on buses resulting in a loss of revenue of \$8 million. Where is the logic and why the favouritism? It is very clear that such a loss of revenue has directly benefited a few bus tycoons and capitalists whose pockets are already inflated. The new change on bus i.e. \$10 per authorised seating capacity per month, or 12% of the gross collection, whichever is the lesser, will pave the way for the big-time bus companies to evade taxes. Thus, Government's efforts to tighten the tax collection system on the rich will be defeated, thanks to the Barisan Government!

Sir, with this new seat tax on buses, there is definitely not going to be any reduction in bus fares nor any improvement of the public transport system to benefit the public. Will the Government ensure that such loss of revenue will benefit the commuters instead of the bus operators?

Sir, the limitation of deduction of payment of bonus to two months is a blow to all the working class in the country. My colleague

for Kuala Lumpur Bandar has talked so much on this, and we hope that Government will review this unpopular tax measure in response to the call by the general public.

The proposed 5% gaming tax subject to a minimum of 5 cents is considered too low. The Treasury could have easily raised it to 20% or more as a measure to generate more revenue. This is clear proof here that the Government is favouring the few rich, who are given exclusive monopoly to operate gambling houses, to enable them to make millions of dollars annually at the expense of the poor.

Sir, lastly, I have a few questions to pose to the Minister:

- (1) There are numerous complaints lately by contractors alleging that it is difficult to get payments from Federal Treasury nowadays. Payments are delayed for months. Those happy, old days are gone when contractors could just pop into the Treasury and the cheques would be waiting for them to collect. I am referring to certain Federal projects which are being carried out by State Governments. It is known to me that payments are not made out to the State Treasury in full even though Statements of Accounts were submitted to the Federal Treasury well in advance.
- (2) Annual Grant to the Selangor Government for Loss of Revenue in the Federal Territory of \$15 million on page 213. Sir, it has been reported in the Press a few days ago that a sum of \$50 million will be paid out to the Selangor State Government on this subject. This undertaking was given by our Honourable Prime Minister. Will the Treasury explain why the allocation shown in the book is only \$15 million? Why the difference? Of course, the Treasury may explain that there will be tambahan later on, but then since we know that we are going to pay \$50 million, why do we show only \$15 million in the Estimates?
- (3) On the State Reserve Fund

Tuan Pengerusi: Your time is coming up now. How many more points?

Tuan Oh Keng Seng: Two more.

Tuan Pengerusi: I will give you one minute more to sum up.

Tuan Oh Keng Seng: (3) The provision of \$1 million is grossly inadequate in respect of the State Reserve Fund. I have come to understand that certain States are now in financial trouble and they have requested for more funds from the Federal Government in order to pay for their staff salaries and to settle outstanding bills. Will the Minister explain what steps will be taken to solve the problem faced by certain States?

(4) Late submission of Accounts. The Federal Accounts for 1973 were late in submission, and this has contravened the Financial Procedure Act. I understand that the Auditor-General has cabled the Yang di-Pertuan Agong to this effect and this certainly reflects on the so-called action-oriented Government. Will the Minister give an undertaking to this House that such an embarrassing situation will not occur again?

Sir, I come to

Tuan Pengerusi: Time is up.

Tuan Oh Keng Seng: One more paragraph, Sir.

Tuan Pengerusi: Dijemput Ahli Yang Berhormat dari Telok Kemang.

4.07 ptg.

Tuan K. Pathmanaban (Telok Kemang): Tuan Pengerusi, saya ingin menyentuh Kepala B. 29, Item (3), Pencegahan dan Pelaksanaan di bawah Jabatan Kastam dan Eksais Di Raja, dan di sini saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

(*Dengan izin*) I refer, Sir, to a matter which is becoming of increasing public concern, i.e. the problem of illicit distilling and sale of samsu. Under the present arrangements, the Customs Department is responsible for enforcing the measures to prevent the illicit distilling and sale of samsu throughout the country. Unfortunately, the Department, I believe, which has had some occasional success in enforcing these measures, looks upon this effort by and large as a measure to prevent the leakage of public revenue, rather than a measure to eradicate a pernicious evil that is enveloping our society, particularly the low income groups both in

urban and in rural areas. The enforcement of the anti-samsu measures has received nothing of the publicity, of the research and of the preventive attention that the newer drugs, such as morphine, MX pills, heroin and others have received, with the establishment of a Narcotics Bureau under the Attorney-General's Office.

Samsu has, of course, been drunk widely since earlier days, the bulk of the samsu being imported from China. Indeed, a lot of that samsu continues to be drunk, I am told as a medicinal drink with some therapeutic value. However, in recent years, much of the samsu available to the ordinary man in the street has been distilled locally, in highly decentralised locations. What is of concern is that these illegal distilleries spread throughout the country have no supervision whatsoever in terms of the health hazards presented by unwholesome preparations. We have heard of the tragic events in Seremban last year when about ten people lost their lives by consuming samsu of the type which appears generally to be available in the area.

Most people who have contacts with the poorer residential areas of our towns or working communities in rubber estates and new villages can confirm how extensively illicit samsu is available almost at the doorstep of the consumers.

Every little boy in these communities can state with reasonable accuracy as to where that samsu is available for sale, how much it costs, where it comes from, and how frequently the supplies of samsu are brought into the places of sale. More starkly, one has merely to walk through any of these places to pick out the many people who are addicted to the drinking of samsu of the type available in the market nowadays—these people walk about in these areas much as scare-crows ravished to their bones, as the daily consumption of the awful stuff that is sold in these places eats into their flesh. These people are living monuments, I say, to the lack of adequate enforcement of the measures to prevent the illicit distilling and sale of samsu. They are movement to the common man's fear that all is not well in the relationship between our enforcement authorities on this matter and those concerned with the distilling and sale of samsu.

It is time, Sir, that we woke up to this evil in our midst, that we took steps to ensure that we get rid of this evil as speedily and as vigorously as we can. I am personally aware, as I am sure most other Honourable Members in this House are and thousands and thousands of families affected by this evil are, that the drinking of such samsu has sapped the productive potential and capability of many, many poor workers. Samsu drinking has led to the break-up of many families, where the breadwinner, addicted unwittingly to samsu drinking, has ignored the daily living requirements of his family and his children. Samsu has indeed sapped the ability of many young husbands to lead a normal marital life, as most drugs are known to do. I myself have had the occasion to try to conciliate in a number of situations where poor women, deprived of the company of their husbands who have taken to samsu drinking, have fallen prey to other sources of satisfaction outside their marital homes. These repercussions of samsu drinking are beginning to leave an indelible mark on the poor communities. They have begun to undermine the ability of our plantations and the rural work force to rise to the challenge of higher productivity and performance. The families affected have begun to suffer the consequences of neglect by the men of their households. It will be little wonder, Sir, if the children in such families begin to experiment with other forms of satisfaction, such as narcotics, or leading loose moral lives.

Sir, I would urge that the Government should immediately take cognizance of this matter and mount a vigorous campaign to stamp out this evil of samsu drinking in our society. I have the following proposals to make for the consideration of the Government:

- (i) The laws concerning the illicit distilling and sale of samsu are apparently now ridden with loopholes, which prevent those concerned being arrested and convicted. In many raids conducted by the authorities, ownership of the samsu has been impossible to establish for various reasons. I call upon the Government to amend the legislative provisions in this regard to provide that, where samsu is found on anybody's premises in saleable quantities, the onus of proving that the samsu is not in the possession of the house

owner, or is not intended for sale, should be put on the house-owner himself. We have done this in respect of a number of other offences in this country, and I do not see why this cannot be extended to the enforcement of anti-samsu measures as well.

- (ii) The penalties for those convicted of offences of distilling and sale of illicit samsu should be drastically increased, with mandatory imprisonment. And, there should be also a mandatory provision for those convicted of distilling or sale of samsu illegally to be given a minimum number of whip lashes on conviction, so that anyone contemplating making profits at the expense of poor Malaysians who know no better, will have to reckon with the harshest contempt and pain that they so richly deserve.
- (iii) As I said earlier, almost everyone in any neighbourhood where samsu is distilled or sold, is aware of the operation and can give precise information on the matter. I call upon the Government to provide an attractive system of rewards, so that the authorities will obtain reliable information from the public to stamp out this evil. In my contacts with these communities, I am convinced that a large number of youths and women stand ready to co-operate with the Government in stamping out this evil. In providing such rewards, it is essential that the identity of the informants be kept secret, so that there is no possibility of their being victimised. The rewards and points of contact for providing information should be widely publicised by the Information Department, through posters and the news media and the like. Such a step itself might be a deterrent to the spread of this evil.
- (iv) In many cases, the victims of samsu drinking are the innocent poor, who probably have sought refuge in this cheap drink to forget their worries of income and other insecurities. It is time that we provide, at public expense, more centres for the rehabilitation of the poor people concerned. We have already provided this for some of the other narcotics, and I know of some homes which are being

run by voluntary organisations, mostly connected with Chinese temples and the like. These are hardly adequate, and we should extend the Government effort in this regard.

- (v) I would urge the Government to consider the possibility of establishing a special anti-samsu squad, with if necessary, vigilante groups drawn from those communities where samsu drinking appears to be serious. Such a special squad, with wide public support, could achieve the objective of eradicating this widespread evil in our society.

Sir, we have all read in the newspapers of some societies that have been formed recently to stamp out this evil. I was shocked to read in the *Malay Mail* of 12th December that the officials of such a society have received threats from those concerned in the samsu trade, which led to the President of the Society to announce that the society was prepared to pay for the loss of income of the persons who have been engaged in this trade and whose trade is affected by people not drinking samsu. I say, Sir, that this is shameful. If more vigorous Government measures had been taken against the offenders we would not be in a position where these well-meaning persons have to be subjected to threats or the societies that have been formed to rehabilitate the persons involved have to make offers of rehabilitation for those unlawfully distilling and selling samsu. If such funds were available to the societies, they should, indeed have been used for the rehabilitation of the poor victims of drinking samsu, not those who have been making large profits from the sale of this awful drink.

I think, Sir, that if Government does not act speedily or vigorously enough on this matter, there will be physical reaction from the youth and women of our working communities, who would tend to take the law into their own hands and probably suffer the consequences of the matter at the hands of those who make large profits out of the sale of samsu. That will indeed be a big black mark against our Government that will be hard to erase.

4.17 ptg.

Tuan Sanusi bin Junid (Jerai): Tuan Pengerusi, pertamanya ingin saya menyentuh

sedikit mengenai pembukaan bank sebagai-mana yang telah disuarakan oleh setengah daripada "sosialis demokrat." Bagi saya agak anih untuk mendengar di dalam Dewan ini "sosialis demokrat" mencadangkan kepada pemerintah, yang mengamalkan cara ekonomi bebas supaya memberi izin kepada negara-negara "kominis" untuk membuka banknya di Kuala Lumpur; untuk membantu set-up capitalists yang ada di sini.

Dalam keadaan begini, saya rasa tentu ada udang di sebalik batu, kerana dari pengalaman-pengalaman yang saya tahu di Eropah Barat banyak sekali bank-bank dari negara-negara kominis yang membuka cabang-cabang mereka di kota-kota besar di Eropah Barat bukan dengan tujuan yang bertentangan dengan ideologi politik mereka, tetapi dengan tujuan untuk campurtangan di dalam politik di negara tersebut melalui cabang-cabang bank mereka. Saya kira sungguh bijaksana jika kita berhati-hati sebelum mengeluarkan permit dan lesen untuk bank dari negara kominis untuk membantu sistem kapitalis di negara kita. Saya percaya tentu ada sesuatu yang menyebabkan kalangan *sosialis demokrat* untuk berusaha supaya negara *kominis* dapat membantu set-up *capitalists* di negara kita yang mengamalkan sistem *ekonomi bebas*.

Perkara yang kedua yang ingin saya sentuh pada hari ini ialah secara bertanya kepada pihak Perbendaharaan. Pertanyaan saya ini berat untuk saya suarakan, tetapi oleh kerana tidak ada tempat lain untuk bertanya, kerana pegawai-pegawai yang sepatutnya menjawab pertanyaan ini telah tidak mahu menjawab soalan ini. Oleh itu saya terpaksa bertanya di dalam Parlimen. Soalan yang saya akan kemukakan ini sedang ditunggu-tunggu jawapannya oleh kira-kira 100,000 orang. 80,000 daripadanya terdiri daripada belia-belie MAYC dan 20,000 daripadanya terdiri daripada anggota SHAMELIN.

Tuan Pengerusi, kira-kira pada akhir tahun 1973 kami di dalam belia bertanya apakah perlu bagi belia menentang gedung-gedung multi-national sebagaimana yang dilakukan oleh belia-belie di Indonesia ataupun kami berusaha untuk mendirikan syarikat yang dapat bekerjasama secara usaha-sama dengan kompeni-kompeni besar dari luar negeri, sesuai dengan kehendak-kehendak pemerintah untuk menggalakkan pelaburan

asing, untuk menggalakkan usaha-sama dan untuk memajukan bumiputra di dalam bidang kewangan, dalam bidang insuran, dalam bidang bank dan lain-lain, maka kami telah membuat keputusan menubuhkan dua buah syarikat.

Satu syarikat yang berindukkan Shamelin dan sebuah syarikat lagi yang dipunyai oleh Persatuan Kelab-kelab Belia Malaysia. Dan kami telah berjalan ke seluruh dunia, di mana ada orang-orang kaya yang murah hati, dan kami telah mendapat persetujuan daripada mereka untuk bekerjasama mendirikan sebuah company insurance.

Pada bulan Januari tahun ini, kami telah mengemukakan kepada Perbendaharaan satu permohonan untuk mendapatkan izin bagi menjalankan insurance ini. Bagi kami insurance ini bukan untuk kepentingan peribadi dan bukan harta saya. Malah tidak ada share saya di dalam company insurance ini. Insurance ini dipunyai oleh orang ramai, oleh 100,000 orang yang menganggotai Shamelin dan menganggotai Persatuan Kelab-kelab Belia Malaysia. Oleh itu, insurance ini adalah insurance yang memang dapat memberi bantuan kepada ramai orang-orang yang akan menjadi shareholders melalui syarikat-syarikat induk mereka. Tetapi malangnya walaupun wang yang ada pada kami mencukupi, walaupun kebolehan pada rakan-rakan kami cukup, dan kami sanggup patuh kepada semua syarat-syarat walaupun apa juga syarat yang ditentukan oleh Perbendaharaan, sudah hampir satu tahun masih belum mendapat jawapannya.

Beberapa kali saya telah menalipon pegawai-pegawai berkenaan di Kementerian, katanya, "you have got to go through the back door". Dan saya katakan kepada Pegawai tersebut, "as a Parliamentarian, I don't go through the back door". Dan saya akan berbicara di dalam Parlimen pada hari ini, dan saya percaya beliau sedang mendengarnya.

Tuan Pengerusi, saya harap pihak Kementerian perlu membuat keputusan yang cepat. Saya fikir peranan bumiputra di dalam bidang insurance di negara ini jauh daripada mencukupi. Oleh itu tidak perlu ada peraturan-peraturan untuk menjaga kepentingan-kepentingan tertentu. Tidak banyak kepentingan-kepentingan bumiputra dalam bidang insurance yang mahu dipertahankan. Oleh itu saya berharap, dan saya tidak perlu-

kan jawapan dalam Dewan ini atas soalan ini, dan saya berharap satu jawapan dapat diberi setelah selesai Dewan ini bersidang kelak, semoga hati belia-belia dan hati anggota-anggota Shamelin yang 1/3 ahlinya terdiri daripada petani-petani yang bersawah padi, akan senang apabila menerima surat "of approval".

Tuan Pengerusi, mengenai Kepala P. 67—Luar Jangka, anggaran pembangunannya ialah sebanyak \$100 juta. Kalau kita baca di dalam buku Anggaran Belanjawan ini kita dapati ada bantuan pemerintah sebanyak \$3 juta sebagai pinjaman kepada Shamelin. Untuk maklumat Dewan hanya \$700 ribu sahaja yang sudah diterima selama satu tahun lebih yang telah sudah dan pinjaman \$700 ribu ini pun adalah secara mendapat guarantee daripada MARA dan wangnya melalui bank perdagangan. Saya berharap daripada peruntukan \$100 juta ini dapatlah orang-orang susah menerima sedikit sebanyak daripada Kementerian ini iaitu dengan cara bukan memberi sumbangan, bukan memberi peruntukan, tetapi memberi pinjaman sebanyak \$3 juta, semoga usaha Shamelin itu, untuk memperbesarkan co-operativenya akan menjadi lebih cepat berhasil. Pada hari ini Dewan perlu mengetahui bahawa Shamelin dengan cabangnya 60 buah di seluruh negara, dengan anggotanya yang sudah sampai 20,000 orang dan dengan pekerja yang sudah hampir 300 orang sudah menjadi co-operative pengguna yang terbesar sekali di Tenggara Asia.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat ada kepentingan peribadi dalam syarikat ini?

Tuan Sanusi bin Jun'ed: Tidak ada, Tuan Pengerusi. Saya berharap pihak Kementerian akan dapat memberi bantuan yang akan memberi keuntungan kepada lebih 20,000 orang yang sekarang ini berada di kawasan-kawasan luar bandar.

4.25 ptg.

Tuan Lee Lam Thye (Kuala Lumpur Bandar): Tuan Pengerusi, saya bangun untuk membahaskan peruntukan bagi tahun 1975 untuk Kementerian Kewangan.

Yang pertama, saya ingin merujuk kepada Kepala B. 26, Pecahan-kepala 1100, muka-surat 204 di dalam Buku Belanjawan Persekutuan di bawah Aktiviti Pinjaman Perumahan.

(Dengan izin) Tuan Pengerusi, on the subject of housing loans for Government servants, I would like to point out that the sum of \$897,170 allocated for 1975 in respect of housing loans for Government servants is insufficient, if it is the true intention of the Government to help Government servants to own houses. At the moment, and as it stands, perhaps only the Division I Government officers qualify under the conditions of obtaining housing loans to purchase houses. But, what about the other Divisions like the Division II and Division III Government servants? During this period of inflation, when the costs of houses are spiralling, it is only natural for grades of Government servants to approach the Government for housing loans to buy houses. They cannot afford to go to the banks or money-lenders or finance companies to obtain loans to purchase houses because of their very high interest rates. In view of the above, I call on the Government to relax the present conditions for obtaining housing loans so as to enable all grades of Government servants, right from the top to the bottom, to apply for such loans to purchase houses. If possible, the Government should also consider further reducing the interest rate on such housing loans.

Tuan Pengerusi, sekarang saya ingin sentuh kepada Aktiviti (1), Perkara (c) dan juga Aktiviti (9) mengenai Penyemakan Cukai dan Analisa Cukai.

On the subject of tax review, I wish to touch on income tax. Tuan Pengerusi, it is my view that the present income tax laws in our country need to be restructured if they are to serve the objective of creating a more just and equal society through a fairer distribution of wealth and income. In particular, the income tax relief system for individuals and their dependants must be reformed and updated without any more delays in order to help the low-income groups to meet the increasingly high cost of living and to combat inflation.

Tuan Pengerusi, despite the introduction of separate income tax assessments for working wives, which we welcome, I feel that an overhaul of the Malaysian income tax laws is urgently needed, and such restructuring should provide for an enhanced rate of income tax for persons drawing \$20,000

and above per year, while those earning below \$15,000 or less per annum should have their income tax burden reduced.

Tuan Pengerusi, one of the most glaring injustices in our taxation laws is the antiquated income tax reliefs for individuals and their dependants. These income tax reliefs had remained unchanged since 1947 when the Income Tax laws were first enacted. At the moment, the income tax relief for an individual is \$2,000 for self, \$1,000 for the wife, \$750 for the first child, \$500 each for the second and third children, and \$300 each for the fourth and fifth children.

Tuan Pengerusi, a person who earned \$2,000 a year or roughly \$180 a month in 1947 could under no stretch of imagination be compared to a person who earns \$2,000 a year or \$180 a month now, when our country is presently gripped with serious inflation and the spiralling cost of living.

Tuan Pengerusi, I, therefore, propose in all earnestness that our income tax relief should be increased drastically to provide the low-income groups with a sufficient margin of retained earnings to combat inflation. The income tax reliefs for individuals and their dependants should therefore be doubled, if not trebled, to help them tide over a very difficult period which we are facing now. With this in view, I therefore call on the Government to:

- (i) raise income tax relief of a taxpayer from \$2,000 to \$4,000; the wife from \$1,000 to \$2,000; the first child from \$750 to \$1,500; the second and third children each from \$500 to \$1,000 and the fourth and fifth children each from \$300 to \$600;
- (ii) increase the percentage of income tax relief for the individual from 10% to 20% in respect of earned income; and
- (iii) grant relief for medical fees incurred by the individual taxpayer.

Tuan Pengerusi, I would also like to propose here another very pressing income tax reform and this is to provide for income tax

Tuan Pengerusi: Your present proposals should have been raised during the debate on the general principles and policies.

Tuan Lee Lam Thye: Yes, Sir, but please allow me to touch very briefly on this. I am about to finish on these income tax proposals.

Tuan Pengerusi: Proceed.

Tuan Lee Lam Thye: There is another pressing need to provide for income tax relief for supporting aged parents in accordance with the Asian way of life.

Tuan Pengerusi, as I said at the outset, the tax system in our country has to be re-structured if the Government is ever to see to the equitable distribution of wealth and income to bring about a more just and equal society. With this view in mind, I would like to repeat my party's proposal to the Government to set up a Royal Commission to study and recommend drastic structural changes in our tax system so as to make it a truly effective instrument in bringing about a fairer distribution of wealth and income. This Commission should look into the reformation of our income tax laws and income tax relief system, to propose new taxes to shift the taxation burden to the rich and, what is more important, to study and recommend the removal of all taxes that are inflationary in nature such as the 5% Sales Tax.

Tuan Pengerusi, sekarang saya hendak merujuk kepada Kepala B. 29, Kastam dan Eksais Di-Raja, Pecahan-kepala 1100 di bawah Aktiviti Pungutan Hasil. On the subject of Customs and Excise, I would like to bring to the attention of the Deputy Minister concerned the numerous complaints made by the public, in particular those from the business community regarding the highly unsatisfactory services meted out by officials of the Customs Division in Jalan Brickfields Parcel Office in Kuala Lumpur. Complaints have been made to the effect that businessmen have to wait for at least four to five hours before they can have their parcels cleared. This long delay, which incurs great inconvenience to the businessmen and the public, is caused by the Customs Division of the said Parcel Office.

Tuan Pengerusi, when a businessman calls at the Parcel Office to get his parcel, he has to fill up a declaration form known as "Customs No. 1" of dutiable goods imported. Often inconvenience is caused

when the Custom officials on duty require the businessmen concerned to fill up the code numbers of the customs dutiable goods in respect of the goods in the parcel. Tuan Pengerusi, this is unfair and ridiculous, for the simple reason that this should be filled up by the Customs officials themselves as indicated in the column under "For Official Use". I have got here the form which I am referring to—Borang mengakuan barang-barang bercukai yang diimpor—and there is a column here "For Official Use". I, therefore, urge the Deputy Minister of Finance concerned to look into such complaints personally and take the necessary measure to re-organise the said Department with a view to providing more efficient services to the public, in particular to the businessmen.

Tuan Pengerusi, yang akhirnya, saya ingin sentuh kepada Kepala B. 29, Pecahan-kepala 1100, muka surat 217, berkenaan dengan Pencegahan dan Pelaksanaan. In connection with the subject of prevention and enforcement by the Customs and Excise Department, I would like to mention something about the plight of hire-purchase dealers in my kawasan. By and large, the hire-purchase dealers in Kuala Lumpur are heavily victimised through a substantial loss on account of vehicles confiscated by the Customs for offences committed which the hire-purchase dealers have no knowledge of. The hire-purchase dealers feel that the Customs should not confiscate those vehicles which are let out on hire-purchase terms. Instead the Government should punish the culprits who commit the offences because the confiscation of vehicles of these hire-purchase dealers does not solve any problem at all.

Other than the above, the hire-purchase dealers in my kawasan would also like to appeal to the Government to instruct the Customs and Excise Department to impose stringent measures at the Malaysian-Thai border to ensure that vehicles bought under hire-purchase and crossing into Thailand possess letters of consent from the hire-purchase dealers and insurance papers with adequate coverage extended to the Thai territory. This is to protect the interests of these hire-purchase dealers and avoid their vehicles being used hazardingly without any insurance cover in Thailand.

4.36 ptg.

Timbalan Menteri Kewangan (Tan Sri Chong Hon Nyan): Tuan Pengerusi, terlebih dahulu saya hendak mengucapkan banyak terima kasih atas teguran-teguran dan nasihat-nasihat samada constructive atau destructive yang telah dikemukakan kepada saya dalam perbahasan ini. Oleh kerana ada juga beberapa Ahli Yang Berhormat berucap dalam bahasa Inggeris, saya mohon izin untuk menjawab di mana yang sesuai dalam bahasa Inggeris juga.

Ahli Yang Berhormat dari Ayer Hitam telah mengemukakan beberapa cadangan supaya Kerajaan menggalakkan lagi penubuhan syarikat-syarikat antarabangsa ataupun multi-national corporations. Sebenarnya, ada di dalam Akta-akta yang berkenaan peruntukan-peruntukan untuk menggalakkan syarikat-syarikat, bukan sahaja daripada luar negeri, bahkan menggalakkan syarikat-syarikat tempatan untuk mengadakan industri-industri yang sesuai.

Di sini saya mengucapkan terima kasih juga kepada Ahli Yang Berhormat yang telah mencadangkan supaya kita patut memberi tax incentive kepada syarikat-syarikat tersebut untuk melatih orang-orang tempatan dapat pengalaman dan latihan di dalam perniagaan. Sebenarnya, sepertimana Tuan Pengerusi sedia maklum, ada beberapa kali yang lepas pihak Kerajaan meminta kerjasama daripada syarikat-syarikat antarabangsa supaya mereka boleh memberi bantuan kepada negeri ini untuk melatih orang-orang yang ada pengalaman untuk bekerja dalam pihak swasta, dan samada patut pihak Kerajaan memberi tax incentive untuk syarikat-syarikat tersebut ataupun tidak bolehlah saya menimbangkan. Tetapi, satu sahaja saya hendak sentuh di sini "multi-national corporations" ini mesti juga mendapat ataupun mengambil satu sikap bahawa mereka yang ditubuhkan di sini, bukan sahaja untuk berniaga tetapi mesti mengambil satu sikap juga mengadakan satu "civic consciousness" ataupun "corporate consciousness". Inilah satu masalah yang besar.

(Dengan izin) Mr Chairman, Sir, it is well and good to give incentives to multi-national corporations, or indeed to local industries, to enable them to help train Malaysians and to take a fair share in business and in industry. I would, however,

regard it as their duty as well to contribute to such training without the need for such tax incentives necessarily being given to them. As I mentioned a little earlier, these companies, like individuals, should begin, if they have not already done so, to develop a corporate civic-consciousness in this country, a consciousness meaning that they operate here not only as an impersonal legal entity but as an entity that bears *some* loyalty, if not *all* loyalty towards this country, in which they seek their profits and their nourishment. I would, of course, take into consideration what has been suggested because we are all aware that we do require persons to add to the pool of expertise in this country not only in the public sector but in the private sector as well.

Here again, Mr Chairman, if you will give me a little indulgence, in my previous capacity I used to be very much involved in the training programme to fit Malaysians into the Civil Service, into the Public Service, in preparation for Merdeka. We had a blueprint, and I think we can say that that blueprint worked. We were so short of people then but when independence came we were not that badly off that we could not replace expatriates with Malaysians fully trained and equipped, although perhaps they were lacking a little in experience at that point of time. I would personally like to see the private sector having such a blueprint for themselves, but instead of which they rely heavily upon the public sector which is financed out of the public purse for its training programme and for personnel which we train and which is then—I would not like to use the word "pinched" here, Sir, because it would be unparliamentary—enticed over. Of course, we would like to encourage the private sector to do their own training and if indeed they make up a case that such training cannot be achieved without some measure of support from Government in financial terms, then I am certain that my Ministry, in conjunction with other agencies of Government, will look into this matter.

Atas perkara ini, Tuan Pengerusi, saya juga hendak menyentuh berkenaan dengan teguran yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kepong yang mengatakan bahawa patut juga Kerajaan mengambil berat tentang aktiviti-aktiviti multi-national corporations supaya jangan adakan akibat

yang buruk dalam ekonomi kita. Seperti-mana Tuan Pengerusi sedia maklum, Kerajaan memang sedar bahawa walaupun kami menggalakkan pelaburan asing di sini, pelaburan ini mestilah mengikut garis-garis panduan yang tertentu yang telahpun diumumkan. In this connection, Sir, you will remember that the Government is very much aware of the need to set down guidelines for the operations of multi-national corporations and indeed Malaysian corporations, and with that objective in view, it has published some time ago guidelines for mergers, take-overs and so on. There is a Standing Committee of Officials at a very high level called the Foreign Investment Committee that looks into and watches over the activities of these companies with a view not only to ensuring that such companies fall in line with the national aspirations but that they also, in the course of time, by persuasion and by cajoling, restructure themselves so as to make them more Malaysian in character not only in terms of capital but also in terms of management and in terms of ownership. I trust that the Honourable Member for Kepong will bear this in mind that these things are already within our knowledge and within our own sphere of action and we are aware, as much as anybody else, of the need to have constant dialogue, to have constant supervision, over the activities of the multi-national corporations.

Ahli Yang Berhormat dari Kepong juga telah bercakap berkenaan dengan PETRONAS. Sepertimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum bahawa PETRONAS adalah sebuah syarikat yang telah ditubuhkan di bawah Companies Act dan samada PETRONAS akan mengambil-alih perusahaan minyak setakat "pump level" ataupun tidak, adalah tidak patut saya memberi jawapan pada setakat ini, dan samada syarikat-syarikat minyak yang besar mengakui ataupun tidak Persatuan Penjual-penjual Minyak, itu juga terpulang kepada kedua pihak yang berkenaan. Tidak ada satu undang-undang yang boleh memaksa kedua pihak mengakui antara satu pihak dengan pihak yang lain, tetapi oleh kerana ini adalah satu perkara yang tidak bersangkut-paut dengan anggaran perbelanjaan Kementerian Kewangan, saya tidak berhak menjawab atas perkara itu.

Oleh kerana ada berbagai-bagai perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli Yang

Berhormat dari Ayer Hitam dan juga oleh Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain, suka juga saya memberi penjelasan atas soal yang telah dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Ayer Hitam berkenaan dengan incentive untuk menggalakkan industri-industri memasuki ke kawasan-kawasan luar bandar. Sukacita saya menerangkan bahawa ada juga satu Locational Incentive Act yang ada peruntukan-peruntukan di situ yang akan memberi incentive kepada industri-industri supaya mereka berpindah ke luar bandar.

Berkenaan dengan multi-national corporation juga, Ahli Yang Berhormat dari Kepong memberi amaran kepada Kerajaan supaya syarikat-syarikat ini tidak mengambil bahagian yang tidak berpatutan di dalam ekonomi Malaysia. Sepertimana yang saya telah terangkan tadi, Kerajaan sudahpun ada matlamat di dalam rancangan ini dan saya tidak ada tambahan atas apa yang saya telah sebutkan tadi berkaitan dengan kerja Foreign Investment Committee.

Ahli Yang Berhorma dari Kepong meminta penjelasan berkenaan dengan peruntukan-peruntukan yang akan diberi kepada Syarikat Perumahan untuk Pegawai-pegawai Kerajaan. Sebenarnya, ada dua perkara yang patut saya beri penjelasan di sini, iaitu sepertimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum di bawah Lapuran Suffian pegawai-pegawai Kerajaan tidak kira samada pegawai itu dalam Bahagian I (Pegawai Ikhtisas) ataupun pegawai-pegawai dalam Bahagian IV ada kelayakan meminta supaya diberi pinjaman daripada Kerajaan untuk membina rumah kediaman sendiri. Pinjaman ini diberi kepada pegawai-pegawai yang berkenaan mengikut kelayakan mereka sendiri.

Ada juga Ahli-ahli Yang Berhormat berasa ragu-ragu bahawa barangkali pegawai atasan sahaja yang mendapat pinjaman itu. Ini adalah tidak benar. Saya akan memberi butir-butir kepada Ahli Yang Berhormat itu yang telah membangkitkan soal ini supaya beliau boleh mendapat tahu bahawa ada juga pegawai-pegawai yang bukan pegawai ikhtisas sudahpun mendapat pinjaman wang untuk membina rumah.

There was some doubt, Mr Chairman, Sir, raised by the Honourable Member for Kepong as to whether the monies that we will entrust to the Housing Company established by the Government to help Government officers own their own homes will be

wisely spent. Let me remind the Honourable Member that under the Suffian Report, which has been accepted by the Government for implementation, Government officers pay only 4% interest on their housing loans. A large element, therefore, of the amounts to be allocated for this particular activity is in order to make payments of subsidy. The payment of subsidy is made not only by the Federal Government but also by the State Governments that have Federal officers working in the States, to make up the difference between the 4% interest charged on loans to Government officers and the rate of interest that is charged on monies that the Housing Company borrows from commercial banks. So, I would ask the Honourable Member to bear in mind that, when we allocate \$50 million for this particular activity, it is not, as alleged, money that will go into the pockets of individual Government officers but money that will help, we hope, an increasingly large number of our officers of all grades to own their houses. If the Honourable Member has any specific allegations against any single officer or group of officers where this particular activity is concerned, vis-a-vis corruption, I will be more than glad to receive these details from him. But, Sir, I would take exception to a general smear on officers, because a generalised smear against not only the Housing Company but against the Customs Department as mentioned in his speech a little while ago, is neither warranted nor justified.

Dr Tan Chee Khoon: Tuan Pengerusi, on a point of clarification.

Tuan Pengerusi: (*To Tan Sri Chong Hon Nyan*) Are you willing to give way?

Tan Sri Chong Hon Nyan: I will hear what he has to say.

Tuan Pengerusi: Since you are willing to give way, I will ask him to clarify.

Dr Tan Chee Khoon: Sir, I want to make it clear that I was not smearing against anybody. I was but reminding the Honourable Deputy Minister that there have been officials of the Government Housing Society who have been convicted in court and with that in mind, I have warned the Government to see that the money that we allocated in this House does not go to line their pockets. This has happened before and that is why my warning was given.

Tan Sri Chong Hon Nyan: That example is not, I submit, Sir, on all fours with what we are doing now. The Society that he referred to was not a Government organisation as such. It was co-operative society. This particular activity that we are engaged in is undertaken by Government through a Company established under the Companies Act and if there are allegations or instances where the Board of Directors have not fulfilled the conditions of the Act or individual officers of the Company are alleged to be corrupt, then I would be glad to have the details, or if he does not want to give the details to me, he can bring them to the Police or the A.C.A. (the B.N.I.). But I thought I should rebut this, Sir, because there are allegations of corruption against two Departments brought up by the Honourable Member and I would like, Sir, in this House, to be able at least to defend them because they are in no position to defend themselves here; and, for the record, I would like to say that the Customs and Excise Department officials have an enormously difficult task to perform. They are always in the public eye and, if the majority of the officers and staff have to work without any thought in their minds excepting to do their job well, then I think it would be a disservice to this Department to let the allegation go un rebutted in this House that they have left out the "big fish" and only caught, to quote the Honourable Member's words, the "small fry". I think, Mr Chairman, Sir, you would have seen in the newspapers recently the publicity that has been given to the very large number of cases involving smuggling and so on that the Customs Department have been able to bring up. A little while ago, one other Honourable Member of this House mentioned the problem of Mercedes Benz cars and syndicates. No sooner does the Customs Department break up this syndicate than some people begin to question, "Oh, why does the Customs now seize motor cars and lorries?" Now, where do you go from there, Sir? Cannot the Department do something right without being criticised? If they do something wrong, yes, they can be criticised; but if they are following the law, Sir, and are following the law impartially and objectively, then I would have expected some commendation at least from the Honourable Member sitting on the Opposition bench rather than to allege all the

time that we are letting off the big fish. If he will do us a service and do the country a service—I am not speaking in terms of this Department or for myself—then he should give us information, if he has got any information, and we will look into it. But if we do not take action on such information (if it is well-based and well-founded), then I would say that he can stand up here and allege corruption.

Mr Chairman, Sir, I speak rather strongly on this point because he has also stated here that he is afraid that there might be collusion between the Customs and the so-called “big-fish”. Now, he can say, of course, that he is only sounding a warning to us, but sounding a warning without any basis is tantamount to making the allegation itself, and I would like, in my capacity as Deputy Minister, to put this on record that I stand ready and the Customs Department stands ready at all times to receive specific complaints, not general allegations. (*Tepuk*).

Dr Tan Chee Khoon: On a point of clarification, Sir.

Tuan Pengerusi: I have to ask the Honourable Deputy Minister whether he is willing to give way.

Tan Sri Chong Hon Nyan: I think, Mr Chairman, Sir, there are still quite a lot of points on which I would like to reply and so I would not wish to be interrupted.

Tuan Pengerusi: In that case, please proceed.

Tan Sri Chong Hon Nyan: Ahli Yang Berhormat dari Kulim Bandar Bharu telah juga mengemukakan beberapa cadangan. Satu daripadanya berkenaan pinjaman kepada pegawai-pegawai Kerajaan supaya mereka boleh membina rumah-rumah sendiri. Saya tadi telahpun menerangkan bahawa memangnya Syarikat Perumahan Kakitangan Kerajaan mendapat pinjaman bukan sahaja daripada Kerajaan tetapi daripada bank-bank perdagangan, dan wang itu dipinjamkan kepada pegawai-pegawai yang ada kelayakan. Samada bank-bank boleh meminjamkan wang terus kepada individu yang hendak meminjam wang itu untuk membina rumah adalah satu perkara yang rumit dan banyak kesulitannya, oleh kerana bank-bank itu ada menjalankan

perniagaan mereka sendiri, dan jika sekiranya mereka memberi subsidi kepada satu sektor sahaja barangkali sektor yang lain akan meminta subsidi juga. Tetapi cadangan itu saya telah ambil perhatian dan akan mengkajinya.

Ahli Yang Berhormat juga menyentuh tentang pemberian (grants) Kerajaan Pusat kepada Kerajaan-kerajaan Negeri yang barangkali tidak mencukupi hasil untuk perbelanjaan negerinya masing-masing. Memang masalah ini sentiasa dikaji, bukan sahaja dalam peringkat Pegawai, bahkan juga dalam peringkat Menteri. Sebagaimana Ahli Yang Berhormat barangkali sedia maklum ada sebuah Majlis Kewangan Negara dan ahli-ahlinya terdiri dari Yang Amat Berhormat Menteri-menteri Besar dan Ketua-ketua Menteri dari semua Negeri dan masalah ini sentiasa dikaji dan ditimbangkan oleh pihak Kementerian Kewangan dan Majlis tersebut.

Ahli Yang Berhormat juga menyentuh tentang Crown Agents. Suka saya memberi penjelasan bahawa pada dasarnya Kerajaan tidak menggunakan Crown Agents seperti mana Kerajaan menggunakan Crown Agents di dalam zaman penjajahan. Crown Agents sekarang ini dianggap sebagai satu agensi ataupun satu syarikat yang biasa sahaja. Jika sekiranya Kerajaan hendak mengadakan satu tawaran antarabangsa ataupun international tender, Crown Agents sebagai satu syarikat boleh masuk tender untuk mendapatkan tawaran itu, tetapi suka juga saya terangkan iaitu bukan sebagai satu praktis menggunakan Crown Agents sahaja. Kadangkala Crown Agents sebagai sebuah syarikat yang ada pengalaman yang luas dan yang ada technical expertise, boleh memberikan pertolongan ataupun perkhidmatan yang istimewa kepada satu-satu projek yang tertentu. Dan jika Kerajaan hendak menggunakan Crown Agents untuk satu-satu projek tertentu itu tidaklah bermakna bahawa Kerajaan terus menggunakan Crown Agents untuk membeli semua barang-barang keperluan untuk kegunaan Kerajaan.

Saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat yang telah memberi nasihat dan alasan-alasan berkenaan dengan aktiviti mencegah penyeludupan, khususnya di kawasan utara, Sabah dan Sarawak. Jika Ahli Yang Berhormat ada peluang membaca Anggaran Belanjawan yang tebal ini, ada beberapa butiran berkenaan dengan aktiviti pasukan khas Jabatan Kastam iaitu di dalam

muka surat 341. Dalam Anggaran Belanja-
wan, 1975 ada butir-butir di mana diterangkan bahawa Jabatan ini dan Kementerian Kewangan sentiasa mengkaji dan mencegah aktiviti-aktiviti orang-orang yang tidak bertanggungjawab. Pihak kami pun sedar bahawa mereka itu menggunakan bot-bot yang laju dan memakai senjata yang moden. Tetapi, saya berharap Ahli-ahli Yang Berhormat akan berpuas hati bahawa Kementerian Kewangan dan Jabatan Kastam sentiasa mengkaji masalah ini dan ada juga membekalkan senjata-senjata moden untuk digunakan sebagai alat-alat untuk pasukan-pasukan yang tertentu.

Tuan Pengerusi, walaupun Ahli Yang Berhormat ada membangkitkan perkara berkaitan dengan Secret Services, tetapi saya tidak akan memberi penjelasan atas perkara ini oleh kerana ini di dalam tanggungan Kementerian yang lain.

Ahli Yang Berhormat dari Sungai Siput telah membangkitkan soalan samada sistem pelepasan cukai (personal relief) memadai ataupun tidak setakat ini. Ada juga beberapa orang Ahli Yang Berhormat lain membangkitkan perkara ini juga, dan seperti mana saya telah memberi jawapan di dalam Dewan ini beberapa hari yang lalu, walaupun perkara ini sentiasa dikaji dalam Kementerian Kewangan dan Jabatan Hasil Dalam Negeri, kami fikir bahawa setakat ini tidak payah mengubah sistem yang ada sekarang ini oleh kerana orang-orang yang mendapat pendapatan yang rendah tidak dikenakan cukai yang tinggi. Seperti mana Ahli Yang Berhormat sedia maklum, dalam Kementerian Kewangan ada satu bahagian, iaitu Bahagian Analisa Cukai dan bahagian itu sentiasa mengkaji kedudukan sistem cukai dalam negeri ini, bukan sahaja cukai pendapatan tetapi juga cukai-cukai yang lain.

Ahli Yang Berhormat itu telah membangkitkan juga perkara berkaitan dengan pinjaman kepada kakitangan Kerajaan. Beliau menyebutkan kerana inflasi pada masa ini, barangkali pinjaman yang diberi kepada seorang pegawai yang tertentu tidak mencukupi. Kami pun sedar bahawa barangkali ada kesusahan untuk pegawai-pegawai dapat membina sebuah rumah oleh kerana harga barang-barang telahpun naik, dan perkara ini sedang dikaji, tetapi satu masalah sahaja yang saya bangkitkan di sini di dalam kajian kita. Jikalau kami

menaikkan pinjaman wang kepada seorang pegawai yang tertentu, beliau hendak membayar juga hutang itu dan samada mereka sanggup ataupun tidak mesti juga dikaji, tetapi bolehlah saya katakan di sini bahawa Kementerian Kewangan sedang mengkaji masalah ini dengan simpatinya.

Ahli Yang Berhormat ada juga bercakap berkenaan dengan samsu. Dengan izin, Tuan Pengerusi, saya juga hendak memberikan jawapan atas perkara ini oleh kerana Ahli Yang Berhormat dari Telok Kemang juga telah mengemukakan beberapa cadangan, seperti mana beliau memanggil satu "social evil", boleh dihapuskan.

Mr Chairman, Sir, this is a social evil. As a social evil, it requires the efforts of society itself to try and eradicate it. I think it will be less than fair to throw the whole burden onto any agency of Government alone. That agency of Government is entrusted with powers to try and prevent and try to arrest offenders. If arrested, then the individuals concerned go before the courts and go through the due process of the law. But that does not mean that if we try and prevent just by this sort of methods that the social evil that he described will not remain. As far as I am convinced myself about this, this is a matter that strikes at the very roots of the society and the people in the society who partake of these drinks. Well, I am not being moralistic here, Mr Chairman, Sir, but I do know—I have made some enquiries myself on this matter—and I do know as a fact that it is not because of low wages alone that people are attracted to this so-called samsu haram. I know, as a fact, that some people of allegedly low incomes spend as much as \$4 a day on these drinks. Whether or not they should spend this \$4 on other drinks is a question which I will pose but I will not attempt to answer. If we did not have samsu haram, does it mean therefore that this \$4 will be spent on other things apart from liquor? I take the point of course, Mr Chairman, Sir, that it may be better, physically and morally and for the sake of the country that if these people have to spend the \$4 on drinks, at least they spend this money on drinks that can be regarded as being wholesome. But, I would touch upon, Mr Chairman, Sir, a basic point. If, for instance, after our combined efforts at eradicating this evil, the people shift their habits to drinking other

types of liquor which may be permissible from the legal point of view, are we then to be faced with another social evil and that we should therefore have another prohibition in our law? I, of course, will pledge on behalf of the Customs Department, our full co-operation in trying to stamp out this evil, but I think it would not be altogether correct to say that the Customs Department would only go into this field merely to safeguard revenues. I think credit must be given to the Department for having a social conscience as well, because the amount of money that can be raised out of distilleries is not the prime consideration. The prime consideration of the Customs Department is to prevent also the manufacture of obnoxious and noxious things in this country and, if we regard samsu haram as a noxious thing, the Customs Department will try to prevent the proliferation of these distilleries as much as is humanly possible. But, Mr Chairman, Sir, one must also realise that Honourable Members in this House have asked of many things of the Customs Department this afternoon.

They have asked them to watch over the borders in Peninsular Malaysia; they have asked them to watch over the borders of Sabah and Sarawak; they have asked them to look after the cars that are confiscated; they have asked them to look after the "big fish". Now, who would the Customs chase—would they chase the illegal samsu distillers or would they chase the big fish? It is a matter of priority which does not mean of course—I do not want this impression to be created—that the Customs officers will not give this subject their attention—they will. But I am grateful, however, for the assurance given by the Honourable Member for Telok Kemang that he will willingly co-operate with the Government in trying to find a solution to this problem. Whether this solution lies in increasing the penalties for this type of activity or not, is a matter for debate and for consideration, and I have taken note of his suggestion. However, I must also suggest that we have all, perhaps, a role to play in this respect, in that before it reaches a stage where the Customs officials have to chase them out of their business perhaps by the process of education we might try and lessen the demand. I am not sure whether here demand creates the supply or the supply creates the demand. This question I will pose

to my economists when I get back to the Treasury, but let us hope that this is a matter that is not merely one of preventive action by one agency of Government but it is a matter for all society.

Ahli Yang Berhormat dari Seremban telah juga membangkitkan sekali lagi masalah berkaitan dengan kononnya Kerajaan telah menolak permintaan daripada Bank of China supaya mengadakan sebuah bank di sini.

Mr Chairman, Sir, this question has been asked *ad nauseam* by Members of the Opposition, and we have on every occasion given a reply. I would suggest to the Honourable Member for Seremban that perhaps he and his colleagues should do a little bit of home work. Please, before asking questions again, read the provisions of the Banking Act of 1973. I would ask that before ill-founded and misconceived questions are asked in this House, please look at the provisions in the Act which govern the licensing of all banks in this country, irrespective of where they come from; and the Act is the Government's instrument for the licensing of banks in this country. This is fundamental. Unless there is an understanding of what is in this Act, there can be asked questions after questions in this House and, if I am given the privilege of replying, I would have to reply in the same tone now, and as before and perhaps hereafter.

There is no question, Sir, of the Government discriminating against any particular country in so far as the establishment of banks or businesses are concerned so long as there is recognition of the laws and the policies governing the operations of these banks and these companies. It is as simple as that. I do not see, Sir, how the mere fact of the establishment of diplomatic relations with any country brings with it *ipso facto* and as a matter of sheer consequence, the establishment of a bank from that country here. I do not see the logic of that, Sir. I have, therefore, tried patiently to reduce the problem to its first principles and the first principles, Sir, I humbly submit are that the Honourable Members, who have raised this before, should just read the Act and then possibly ask some sensible questions in future on this matter. Because this has been raised so often that it becomes almost a phobia, I thought, Sir, that I would reply to this particular question in English, not that I could

not have replied to it in Bahasa Malaysia, but I wanted to make it very clear what the fundamentals are in this sort of exercise.

Mr Chairman, Sir, the Honourable Member for Seremban has also mentioned this question of the link of our currency to S.D.R.s and has advocated that we should return to the gold standard, and he has also implied that the U.S.A. apparently—and this I have to research on—was the first to link their dollar to S.D.R.s. I have made a note of this, and I am not saying here whether this is true or false—I repeat that I will research on it. The implication seems, however, to be that because the U.S.A. has done this, we have therefore done this. This is such a facile sort of argument that I do not think it merits any sort of reply, let alone a reasonably intelligent reply. Sir, the fact of the matter is that we are members of the International Monetary Fund. Members have their duties and their obligations, and if we are to be in the mainstream of international finance and wish to have some say as to how the International Monetary System should perhaps be altered to meet international requirements, as members of the I.M.F., as said before, Sir, we have our duties and obligations. S.D.R.s even if dismissed by the Honourable Member as merely a paper exercise, have been accepted by the I.M.F. as the unit against which you value your currency. He mentioned the example of Switzerland. Here again, Sir, if a little home work were done, he will realise that Switzerland is not and has not been a member of the International Monetary Fund, and Switzerland, of course, with its own national interest in mind has perhaps its own reasons why they have not joined this organisation. So, if you want to compare, Sir, let us compare “like to like”, let us not compare “like to unlike”. Then the whole argument falls to the ground. I think, Sir, the Honourable Member may be aware that we have had the privilege, through the former Minister of Finance, to be an Associate Member of the Committee of Twenty established to go into the question of monetary reforms. And as a responsible member of the Committee, we need to adopt measures that we feel are necessary for the safeguarding of the strength of our monetary system. The implication or doubt seems to be thrown on the fact that because we now value our currency in terms of S.D.R.s which in turn are measured against a basket of curren-

cies, therefore, our currency perhaps is not as stable as he would imply. I would like to assure this House, Sir, that our currency is backed fully by foreign exchange reserves, including physical gold, how much of each proportion I am not at liberty to disclose. But let the Honourable Member be assured that there is no getting away from the fact that our currency today is stronger than ever, stronger than ever not only because of our reserves but because of our whole economic and political policies. So, let me assure the Honourable Member that he need have no fears whether our currency is measured against S.D.R.s, against other currencies or against gold, because what is important to remember is that there is strength of the Ringgit whatever that measurement may be.

Tuan Pengerusi: Panjang lagikah Yang Berhormat Timbalan Menteri?

Tan Sri Chong Hon Nyan: Ada dua perkara sahaja lagi—Ahli Yang Berhormat dari Kuala Selangor juga menyentuh berkenaan dengan hasil dalam negeri dan ada juga menyentuh berkenaan dengan doktor-doktor yang tidak mengeluarkan resit-resitnya. Sepertimana Tuan Pengerusi maklum, ada juga peruntukan di dalam Akta-akta yang berkenaan yang mengatakan bahawa seorang professional (iktisas) yang mendapat hasil (income) lebih daripada \$12,000 mesti mengeluarkan resit dan jikalau Ahli Yang Berhormat ada berjumpa doktor-doktor yang tidak mengeluarkan resit diharap Ahli Yang Berhormat menasihatkan kepada doktor-doktor yang berkenaan. Oleh kerana terdapat beberapa Ahli-ahli Yang Berhormat di sini yang menjadi doktor, barangkali saya tidak akan bercakap berkenaan dengan satu sektor profession sahaja.

Ada juga beliau menyentuh berkenaan dengan satu cadangan supaya peniaga bumi-putra mendapat kelegaan cukai. Ini adalah satu dasar yang penting, yang asas dan walaupun saya akan mengambil perhatian atas apa yang Ahli Yang Berhormat telah cakapkan, saya akan mengkaji perkara ini.

Ada dua tiga perkara sahaja yang patut saya memberi jawapan iaitu satu ialah berkenaan dengan kereta-kereta Mercedes-Benz yang dirampas oleh kerajaan yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari mantin. Sebenarnya, kami sedang mengkaji peruntukan-peruntukan dalam undang-undang yang berkenaan, oleh kerana pihak-pihak Kastam

pun tidak hendak menyimpan kereta-kereta itu selama-lamanya. Apa gunanya? Tetapi apa boleh buat, barang ini ialah "subject of the offence" dan bila diserahkan ke mahkamah barang ini menjadi satu bukti (evidence) mesti disimpan, tetapi kami sedang mengkaji peruntukan-peruntukan di dalam undang-undang supaya boleh kita mengatasi masalah ini.

Ahli Yang Berhormat dari Kangar ada membangkitkan beberapa masaalah berkaitan dengan pentadbiran Jabatan Kastam dan kelakuan Pegawai-pegawai Kastam. Ini adalah satu masaalah pentadbiran dan jikalau Ahli Yang Berhormat mengetahui tentang Pegawai-pegawai Kastam yang tidak barangkali bersopan-santun haraplah diberitahu kepada Ketua Jabatan yang berkenaan, tetapi ini tidak bermakna seorang Pegawai Kastam tidak boleh minum. Jikalau dia hendak minum dia boleh minum, jikalau dia minum itu tidak mengganggu tugas-tugas resminya. Berkenaan dengan kenaikan pangkat dan sebagainya, ini adalah satu perkara perkhidmatan sahaja.

Ahli Yang Berhormat dari Petaling has as usual played the same old tune. As time is not on my side, all I can say is that if he would only come out with something that we can bite upon and chew upon as being constructive, then perhaps it would merit some consideration. As it is now, the Honourable Member for Petaling has talked in terms of order of priority of projects; that the Government should not waste money, should not hoodwink the people, should tax the rich and should spare the poor; that it should be careful about projects that are not productive; and that it should cut down overseas trips by the Federal Ministers and State Ministers and so on and so forth. There is nothing new here or that I have not heard of before even as an official when I had occasion to assist in preparing replies to questions of this nature. They are not new now and possibly they should not therefore merit any reply because this will only add to the boredom which this House always feels when the same old tune is played over and over and over again. This matter, Sir, should really have been raised anyway when he had the chance to debate the principles of the Budget speech by the Honourable Minister and not at the Committee Stage, and so I would just pass over his remarks without any further comment.

He raised however some specific questions which I think should be replied to. He has said that there have been numerous complaints made against the Treasury by contractors who claim that their monies have not been paid to them. Here again, I would ask if there is a specific case, please bring it to my attention or to the attention of the Minister or, if he does not like to present it to me or to my Minister because he might think that we are the involved parties, bring it to any other body that is responsible, or bring it even to the Honourable the Prime Minister if he wants to. But such a vague allegation like this, Sir, is neither here nor there; and I would ask him, therefore, if he has got anything specific, to put it up in writing.

With regard to grants to the Government of Selangor, Sir, he has mixed up two things. Firstly, we have agreed with the State Government of Selangor that, as part of the consideration involving the territory which is now the Wilayah Persekutuan, we should give the State Government \$200 million in order to enable that Government to build a new capital in Shah Alam. So, that is a separate exercise. Secondly, the sum of \$15 million that he has talked about now is a grant to the Government as part of the exercise to give something back to the State Government for revenues lost in what is now the Federal Territory. So, I hope that he will now begin to get a better idea of what is all about because he threw some doubt as to what had appeared in the newspapers.

He touched upon the State Reserve Fund and I have answered that generally.

He also raised a specific question about the late submission of the Federal Accounts for 1973 to Audit. We know it is late, Sir, and we acknowledge it is late. Here again, I would like to touch upon my original point when I started replying to this debate, that we are woefully short of professional people in our service, because the private sector always attracts them more and the private sector does not do enough to train their own.

With that, Sir, I am sorry that I have not, perhaps, replied to all the questions raised to me. Tetapi ada satu lagi perkara yang patut saya jelaskan ialah berkenaan dengan permohonan Ahli Yang Berhormat dari Jerai berhubung dengan Shamelin dan Syarikat

insuran. Yang sebenarnya, Tuan Pengerusi, pihak kami telah menerima beratus-ratus permohonan untuk mengadakan syarikat insuran. Segala permohonan-permohonan tersebut sedang dikaji oleh kerana pihak kami tidak mahu keadaan seperti mana masa yang lampau terlampau banyak syarikat insuran seperti mushroom. Apa yang saya katakan ini bukanlah bermakna syarikat yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu akan menjadi syarikat mushroom. Tetapi kita hendak mengkaji dengan teliti semua permohonan dan adalah menjadi dasar Kementerian Kewangan dan Kerajaan bagi menggalakkan hanya syarikat-syarikat yang ada kekuatan serta pengalaman dan sebagainya sahaja.

Ada satu teguran yang saya akan ambil perhatian ialah mengenai teguran Ahli Yang Berhormat tersebut yang mengatakan bahawa ada seorang pegawai berkata "you have to come through the back door". Itu adalah satu teguran yang agak serious. Jikalau Ahli Yang Berhormat sudi berjumpa saya selepas Dewan ini dan memberitahu saya pegawai yang menyatakan perkara tersebut saya akan menyiasat. Perkataan "you have got to go through the back door" itu adalah tuduhan yang serious.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$12,944,080 untuk Kepala B. 26, \$85,328,800 untuk Kepala B. 27, \$57,020,000 untuk Kepala B. 28, \$34,125,100 untuk Kepala B. 29 dan \$18,288,000 untuk Kepala B. 30 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual; dan wang sebanyak \$123,396,332 untuk Kepala P. 26, \$7,789,596 untuk Kepala P. 29 dan \$100,000,000 untuk Kepala P. 67 disetujui jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan, 1975.

Kepala B. 31 (Jadual)—

Kepala P. 31 (Anggaran Pembangunan, 1975)—

5.25 ptg.

Timbalan Menteri Penyelaras Perbadanan Awam (Datuk Mohamed bin Rahmat): Tuan Pengerusi, bagi pihak Menteri Penyelaras Perbadanan Awam, saya mohon membentangkan anggaran belanja mengurus dan pembangunan 1975 bagi Kementerian Penyelaras Perbadanan Awam yang berjumlah \$313,978,693. Dari jumlah ini \$93,321,500 adalah anggaran mengurus dan

\$220,657,193 adalah anggaran pembangunan masing-masing di bawah Kepala Bekalan 31 dan Kepala Pembangunan 31.

Saya suka mengambil kesempatan di sini untuk menerangkan tujuan Kementerian ini dengan jelas oleh sebab ini adalah kali yang pertama Kementerian ini membentangkan anggaran belanja tahunannya.

Tujuan Kementerian ini ialah untuk menyelaras Perbadanan-perbadanan Awam iaitu PERNAS, MARA, UDA, Bank Pembangunan, Bank Simpanan Nasional, LPN, Food Industries of Malaysia, Malaysian Industrial Development Finance Berhad dan 13 Perbadanan-perbadanan Kemajuan Ekonomi Negeri.

Bagi mencapai tujuan di atas Kementerian ini menjalankan tugas seperti berikut:

- (a) Mengesan dan menyelaras Perbadanan-perbadanan Awam yang tersebut di atas mengenai dasar, program dan projek dengan tujuan menentukan supaya matlamat Dasar Ekonomi Baru dicapai;
- (b) Memberi panduan kepada Perbadanan-perbadanan Awam yang tersebut di atas;
- (c) Menilai kesan kegiatan-kegiatan mereka di dalam melaksanakan tujuan Dasar Ekonomi Baru;
- (d) Menentu dan menyelesaikan masalah-masalah yang terdapat dalam perjalanan Perbadanan-perbadanan Awam yang tersebut di atas serta masalah-masalah yang terdapat dalam hubungan di antara Perbadanan-perbadanan itu;
- (e) Menggalakkan kerjasama di kalangan Perbadanan-perbadanan Awam yang tersebut di atas, dan di antara Perbadanan-perbadanan itu dengan agensi-agensi Kerajaan yang lain;
- (f) Menganalisa dasar berhubung dengan Perbadanan-perbadanan itu dan mengubah dasar-dasar bila dirasakan perlu;
- (g) Mengadakan satu "Information System" bagi menilai prestasi Perbadanan-perbadanan Awam yang berkenaan; dan
- (h) Menggalakkan perkembangan Perbadanan-perbadanan Awam yang tersebut di atas sesuai dengan Dasar Ekonomi Baru.

Dengan tertubuhnya Kementerian ini yang sentiasa berikhtiar dan berusaha untuk mengesan kegiatan-kegiatan Perbadanan-perbadanan Awam di bawah jagaannya mengenai dasar, matlamat dan rancangan-rancangannya maka dapatlah Kementerian ini mengawal dan dapat pula mengelakkan pertentangan aktiviti-aktiviti di kalangan Perbadanan-perbadanan Awam dengan usaha-usaha daripada peniaga-peniaga bumiputra. Dari itu saya yakin kegiatan-kegiatan Perbadanan-perbadanan Awam yang berasingan ini tidak mendatangkan pertentangan bahkan menambah dan menggalakkan bumiputra supaya dapat mengambil bahagian dengan lebih giat lagi di dalam semua lapangan dan perusahaan untuk menikmati kejayaan dan mencapai matlamat yang berkesan dan berkekalan. Bagaimana yang saya telah nyatakan di dalam Dewan ini pada 22hb November, 1974 Perbadanan-perbadanan Awam ini dalam menjalankan aktiviti-aktivitinya dengan sendirinya telah menjadi penaja, penggerak dan penasihat kepada semua usaha-usaha peniaga bumiputra.

Tuan Pengerusi, saya percaya Ahli-ahli Yang Berhormat di Dewan ini telah maklum tentang fungsi-fungsi dan tanggungjawab Perbadanan-perbadanan awam seperti PERNAS, MARA, UDA, LPN, dan FIMA dan juga MIDFL, tetapi ada 2 Perbadanan-perbadanan Awam yang baru ditubuhkan iaitu Bank Simpanan Nasional dan Bank Pembangunan.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Bank Simpanan Nasional

Sungguhpun pada mulanya saya ingin menyampaikan kepada Dewan ini berkenaan dengan fungsi-fungsi dan tanggungjawab Bank Simpanan Nasional, tetapi oleh sebab penerangannya yang jelas telahpun dibuat oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri melalui sebaran am tempoh hari dan juga penerangan yang telah dibuat semasa Pelancaran Bank ini oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri pada 5hb Disember, 1974, saya percaya keterangan-keterangan ini adalah memadai dan oleh itu saya tidaklah berhajat hendak membuang masa Dewan ini untuk mengulangnya sekali lagi. Walau bagaimanapun saya suka mengambil peluang untuk mengulang seruan yang telah dibuat oleh Yang Amat Berhormat Tun

Perdana Menteri supaya semua rakyat menyokong dengan menyimpan dan menggunakan Bank ini dengan sepenuhnya kerana ini adalah satu-satu bank yang ditubuhkan untuk memberi khidmat kepada rakyat di luar dan di dalam bandar, tua dan muda dan yang berada dan sebaliknya.

Bank Pembangunan Malaysia Berhad

Saya sekarang beralih kepada Bank Pembangunan Malaysia Berhad (BPMB) yang telah didaftarkan sebagai syarikat berhad pada bulan November 1973 dan ditubuh sebagai syarikat anak yang dimiliki penuh oleh Bank Bumiputra Malaysia Berhad.

Adapun tujuan-tujuan BPMB antara lain ialah:

- (a) Untuk menggalak dan membantu bumiputra dalam menentu, menilai, merancang, membiayai dan melaksana projek-projek perindustrian;
- (b) Untuk mengadakan ikuiti di dalam sesuatu projek dengan mengadakan pinjaman jangka masa pendek atau panjang dengan dikenakan kadar faedah yang istimewa, atau dengan penyer-taan di dalam sesuatu projek yang mana ikuitinya boleh dijual balik kepada peminjam atau bumiputra lain;
- (c) Memberi jaminan kepada pinjaman bank untuk jentera perindustrian yang diberi oleh pembekal atau institusi-institusi luar negeri;
- (d) Untuk memberi bantuan nasihat mengenai aspek pengurusan dan teknik pada semua peringkat di dalam perancangan dan pelaksanaan projek.

Tujuan-tujuan tersebut bukanlah hanya untuk mencapai kejayaan-kejayaan perniagaan semata-mata, tetapi juga untuk mencapai matlamat-matlamat sosial dalam konteks Dasar Ekonomi Baru terutamanya mewujudkan lebih ramai lagi usaha niaga bumiputra dalam bidang perindustrian.

Malaysian Industrial Development Finance Berhad

Saya suka membuat makluman di dalam Dewan ini mengenai MIDF yang telah juga diberi tugas oleh Kerajaan untuk memberi peluang menolong bumiputra di dalam sektor perindustrian. Sungguhpun Perbadanan ini telah ditubuhkan semenjak tahun 1961, tetapi peluang ini tidak dapat digunakan oleh

industri bumiputra oleh beberapa sebab. Di antara tahun 1961 hingga 1968 kemudahan yang digunakan oleh bumiputra adalah sangat kecil. Ini adalah disebabkan kadar faedah kepada pinjaman MIDF adalah sangat tinggi jika dibandingkan dengan kadar faedah yang dikenakan oleh MARA. Dari itu tidak hairanlah sekiranya industri bumiputra tidak menggunakan kemudahan ini. Keadaan yang tersebut telahpun berubah sesudah Kerajaan membuat satu siasatan untuk mengseimbangkan tugas MIDF dengan dasar pembangunan negara dalam tahun 1969 dan bersesuaian dengan perakuan-perakuan daripada kajian Rancangan Malaysia Kedua. Untuk itu MIDF telahpun mengubah langkah dan melancarkan satu rancangan khas untuk menitikberatkan tugasnya kepada peniaga-peniaga bumiputra.

Hasil daripada rancangan ini pinjaman wang kepada sektor bumiputra telah bertambah. Pinjaman-pinjaman yang telah diluluskan sehingga 31hb Mac, 1974 adalah sebanyak 124 dan bernilai \$50.2 juta. Untuk bandingan hanya terdapat 2 pinjaman bernilai \$86,000 dalam tahun 1969. Pada masa sekarang, jika dihitung panjang dalam masa tiga tahun yang lalu, pinjaman yang telah dituluskan untuk bumiputra dan termasuk syarikat usaha bersama (joint venture) telah meningkat kepada \$16 juta pada tiap-tiap satu tahun. Sehingga 30hb November, 1974 pinjaman wang kepada bumiputra telah meningkat kepada 144 yang bernilai sebanyak \$53.5 juta. Lebih 2/3 daripada bilangan pinjaman ini adalah dalam nilai pinjaman \$50,000 dan ke bawah pada satu-satunya dan ada juga pinjaman yang hanya bernilai sebanyak \$1,000 kepada industri bumiputra yang kecil seperti yang diberi kepada peniaga-peniaga bumiputra di Pantai Timur Semenanjung Malaysia.

MIDF telah juga menubuhkan 5 cawangan semenjak tahun 1970 untuk menggiatkan lagi khidmatnya kepada industri-industri kecil terutama sekali kepada industri bumiputra di Pulau Pinang, Kuantan, Kota Bharu, Kuching dan Kota Kinabalu. Rancangan telah siap untuk menubuhkan 2 lagi cawangan; satu akan dimulakan pada 1hb Februari, 1975 di Ipoh dan yang kedua di Johor Bahru pada 1hb Mac, 1975. MIDF ada juga membuat rancangan untuk menubuhkan cawangan di tempat-tempat lain khas untuk menggiatkan lagi perkhidmatannya kepada bumiputra dan untuk mematuhi dasar Kerajaan

dalam usahanya menyusun semula masyarakat di negara ini.

Belanja Mengurus

Berbalik kepada anggaran, saya suka menarik perhatian berkaitan dengan belanja mengurus di bawah Pecahan Kepala 4100 Kepala 31 sebanyak \$92,525,400 untuk Lembaga Padi dan Beras Negara. Perbelanjaan sebanyak \$4,525,400 ialah untuk melaksanakan tugas-tugas pentadbiran di Lembaga Padi dan Beras Negara. Perbelanjaan ini adalah perlu disebabkan, di antara lain-lain, bertambahnya tugas-tugas Lembaga di dalam penguatkuasa dan kawalan harga beras dan penyusunan semula pentadbiran Lembaga ini di peringkat Negeri dengan tujuan memperkemas dan mempesatkan lagi pentadbiran dan tugas-tugas Lembaga untuk mencapai tujuan-tujuan dan matlamat-matlamatnya.

Di samping itu Lembaga juga berusaha supaya peniaga-peniaga khasnya peniaga-peniaga bumiputra mendapat beras secukupnya dan membeli dengan harga yang berpatutan. Dengan berbuat demikian Lembaga adalah juga mengambil peranan yang penting dan mencapai matlamat Kerajaan bagi menjalankan Dasar Ekonomi Baru. Untuk memenuhi objektif atau tugas-tugas, Lembaga juga membeli beras daripada dalam dan luar negeri untuk 'stock pile' bagi mengatasi segala kecemasan. Bagaimana yang telah termaklum Lembaga telah dapat mengatasi krisis beras yang berlaku pada tahun 1973 dan begitu juga pada tahun 1974. Jumlah pengimpotan beras yang telah dibuat daripada tahun 1973 sehingga bulan Oktober 1974 ialah 358,000 tan. Sebanyak \$88 juta dikhaskan untuk digunakan sebagai subsidi beras.

Subsidi beras yang sekian banyak itu diperlukan untuk membolehkan Kerajaan menentukan bekalan beras yang cukup bagi keperluan negara dengan harga yang berpatutan. Untuk tujuan ini Lembaga Padi dan Beras Negara telahpun diarah untuk mengimpot 200,000 tan beras dengan harga \$247 juta untuk kegunaan negara bagi tahun 1975. Oleh kerana harga beras yang diimpot adalah dijangka lebih tinggi daripada harga kawalan di pasaran tempatan, Lembaga Padi dan Beras Negara akan mengalami kerugian apabila beras ini dijual nanti. Oleh itu demi untuk menentukan

bekalan beras yang sentiasa cukup dengan harga yang berpatutan maka Kerajaan terpaksa menampung kerugian tersebut dengan memberi subsidi secara langsung kepada LPN yang dianggarkan sebanyak \$88 juta bagi tahun 1975. Sungguhpun subsidi ini nampaknya diberikan kepada LPN, tetapi yang menerima nikmatnya ialah pengguna-pengguna yang akan dapat membeli beras dengan harga yang berpatutan.

Perbadanan Kemajuan Negeri

Tuan Pengerusi, saya beralih kepada Anggaran Pembangunan, 1975. Bagi permulaan saya suka menyatakan iaitu sebanyak \$150 juta telah dibekalkan dalam Rancangan Malaysia Kedua sebagai pinjaman kepada Perbadanan Kemajuan Negeri di Semenanjung Malaysia, Sabah dan Sarawak. Wang ini digunakan oleh Negeri-negeri yang tersebut untuk mengadakan tapak perindustrian, rancangan pembinaan perumahan, perniagaan borong dan runcit dan pembangunan rancangan tanah. Sehingga bulan Ogos 1974 sebanyak \$137 juta pinjaman telah diluluskan dan sebanyak \$113 juta digunakan oleh Perbadanan Kemajuan Negeri. Pada tahun 1975 sebanyak \$37 juta dikehendakki mengikut Pecahan-kepala 2 Kepala Pembangunan 31 bagi peruntukan baki pinjaman yang telah diluluskan dan pinjaman projek-projek yang baharu. Kerajaan Persekutuan sedang mengkaji kemungkinan untuk menambah anggaran ini jika didapati perlu.

UDA

Saya sekarang menarik perhatian Dewan ini kepada perkara berkenaan dengan Pecahan-kepala 5, Kepala Pembangunan 31—Perbadanan Pembangunan Bandar sebanyak \$49.7 juta. Daripada jumlah ini \$2.7 juta adalah untuk belanja mengurus dan \$47 juta untuk Anggaran Pembangunan.

Bagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat termaklum adalah tugas utama UDA untuk menambah hakmilik pengusaha-pengusaha bumiputra terhadap harta-harta di dalam kawasan perbandaran samada dengan pelaburan secara langsung ataupun melalui perkembangan ekonomi daripada harta-harta yang sedia ada dan untuk menggalakkan aktiviti-aktiviti ekonomi bumiputra di kawasan bandar dengan tujuan mencapai sekurang-kurangnya 30% penyertaan bumiputra dalam masa 20 tahun.

Kegiatan-kegiatan UDA ini telah melahirkan beberapa faedah kepada bumiputra, di antara lain-lain, hakmilik bumiputra di bandar telah bertambah dengan pesatnya bukan sahaja dari segi ruangan niaga bahkan dari segi tapak tanah yang telah dan sedang dimajukan. Bilangan pemaju-pemaju harta bumiputra yang berkemampuan telah pun muncul dan penyertaan bumiputra di dalam perniagaan bandar bertambah nyata dan berkesan melalui usaha-usaha penempatan peniaga-peniaga di tempat-tempat strategi, melalui peneroka di atas bidang-bidang perniagaan yang baru dan berpotensi dan juga menerusi usaha-usaha mempelbagai dan meluaskan bidang perniagaan.

Kegiatan UDA juga telah mewujudkan saluran tambahan untuk pelaburan bumiputra dalam bidang perniagaan memajukan harta dan kemungkinan mengambil alih saham-saham UDA di dalam syarikat-syarikat di dalam usaha bersama (joint venture). Kegiatan-kegiatan ini telah memberi peluang pekerjaan untuk bumiputra menerusi syarat penyertaan usaha bersama swasta dan dari segi tambahan bilangan perniagaan yang diwujudkan dengan bantuan UDA. Sayugia dimaklumkan bahawa sikap perniagaan bumiputra telah pun berubah dengan pesatnya dengan adanya kemudahan-kemudahan dan bantuan yang telah diberi di dalam bentuk kredit, kepakaran teknik dan bimbingan serta perundingan. UDA di dalam tahun 1975 akan terus memesatkan lagi aktiviti-aktivitinya terutama sekali di Negeri-negeri di mana perkhidmatannya diperlukan. Seterusnya saya suka menyatakan iaitu bagi tahun 1975 UDA mempunyai matlamat yang berikut:

- (i) menyediakan 1,031 rumah-rumah kedai bagi peniaga-peniaga bumiputra;
- (ii) rancangan pelaburan harta sebanyak \$44.2 juta yang melibatkan kerja-kerja pembangunan yang jauh melebihi \$200 juta; ini termasuklah pelaburan sebanyak \$16.7 juta bagi memajukan harta-harta kepunyaan bumiputra sahaja;
- (iii) perbelanjaan sejumlah \$16.7 juta bagi mewujudkan peluang-peluang penyer-taan kaum bumiputra dalam bidang perniagaan;

- (iv) perbelanjaan sejumlah \$60.7 juta akan dibelanjakan bagi menghidupkan semula pusat-pusat perniagaan baharu yang pada matlamatnya akan memberi peluang kepada kaum bumiputra bagi menceburkan diri di dalam bidang ini.

LPN

Dalam Rancangan Malaysia Kedua 1971-75, Lembaga Padi dan Beras Negara telah juga diarahkan mengambil peranan aktif dalam Rancangan Pembangunan Kerajaan. Untuk mencapai matlamat ini Lembaga sedang mendirikan 12 buah 'Integrated Complex' dalam rancangan pembangunannya iaitu 6 buah di rancangan Muda, 2 buah di Tanjong Karang/Sabak Bernam, 1 buah di Krian, 2 buah di Kemubu dan 1 buah lagi di Besut. Sehingga akhir 1975, dijangka Lembaga akan mempunyai kemudahan-kemudahan pengeringan dan pengilangan padi berjumlah 27 buah. Jumlah-jumlah tersebut di atas termasuklah beberapa buah kilang-kilang, pengering-pengering dan 'Integrated Complex' yang diambil-alih oleh Lembaga ini daripada Kementerian Perdagangan dan Perindustrian dan juga daripada FAMA.

Kompleks-kompleks tersebut sedang dalam pembinaan dan akan dijangka siap dalam tahun 1975. Untuk menyiapkan pembinaan 12 buah kompleks ini keperluan perbelanjaan ialah sebanyak \$20 juta dan peruntukan sebanyak ini telahpun diadakan dalam Rancangan Pembangunan Lembaga di bawah Pecahan-kepala 7, Kepala Pembangunan 31. Kompleks-kompleks ini sangat-sangat diperlukan untuk memberi kemudahan-kemudahan mengering padi kepada petani-petani yang pada masa ini banyak mengeluarkan padi-padi basah hasil daripada penanaman padi dua kali setahun. Padi-padi basah ini biasanya tidak dibeli oleh pengilang-pengilang swasta. Apabila siap projek-projek ini nanti LPN pada keseluruhannya akan mempunyai kemampuan mengering 482,000 tan padi basah setahun atau 38% dari hasil negara dan kemampuan mengilang 348,000 tan padi setahun atau 20% dari hasil negara.

MARA

Akhirnya, Tuan Pengerusi, saya akan menyentuh mengenai MARA. Dalam usaha MARA untuk mencapai matlamat untuk mendorong, membimbing, melatih dan membantu bumiputra supaya menyertai dengan

aktif dan mencapai kemajuan di dalam bidang perusahaan dan perdagangan MARA berkehendakkan sebanyak \$36,200,000 bagaimana yang ditunjukkan di dalam Pecahan-kepala 8, Kepala Pembangunan 31. Tegasnya MARA adalah bertujuan untuk mewujudkan masyarakat bumiputra yang terdiri daripada pengusaha-pengusaha, pedagang-pedagang dan peniaga-peniaga yang maju dan dinamis sejajar dengan hasrat Kerajaan di dalam Dasar Ekonomi Baru.

Sebahagian besar daripada kegiatan-kegiatan yang dijalankan adalah ditujukan kepada bidang latihan, khidmat nasihat dan pembangunan "enterprises". Bahagian latihan MARA akan meneruskan khidmat di dalam menambah bilangan biasiswa/pinjaman pelajaran dan pengambilan pelajar-pelajar untuk institut kemahiran serta Maktab Rendah Sains MARA, akan bekerjasama dengan semua bahagian aktiviti-aktivitinya dalam usaha melahirkan lebih ramai pengusaha-pengusaha dan peniaga-peniaga bumiputra. MARA juga akan mengambil bahagian yang aktif di dalam pembangunan kawasan-kawasan yang sedang pesat berkembang (growth centre) seperti Trengganu Tengah, Pahang Tenggara, Johor Tenggara dan Klang Valley yang juga merupakan sebahagian daripada Dasar Ekonomi Kerajaan. Mengenai projek-projek dan syarikat-syarikat yang telah ditubuhkan di bawah MARA, usaha-usaha akan ditumpukan bagi memperbaiki perjalanan projek-projek tersebut terutamanya daripada aspek pengurusan, pengeluaran dan pemasaran.

Untuk tahun 1975 adalah dianggarkan sebanyak 769 biasiswa-biasiswa akan dikeluarkan untuk kursus-kursus jurusan sosial dan teknologi di dalam dan di luar negeri. Anggaran pemberian pinjaman pelajaran pula ialah sebanyak 3,035 dan angka ini termasuk rancangan pemberian pinjaman bagi pelajar-pelajar ITM sebanyak 1,800 pinjaman. Ini menjadikan jumlah pemberian biasiswa dan pinjaman untuk tahun 1975 sebanyak 3,804. Selain daripada itu 2,050 orang pelatih-pelatih lagi akan diambil pada tahun 1975 untuk 8 buah institut kemahiran MARA dan seramai 899 orang pelatih-pelatih sambil kerja dan jurutunjuk akan diambil pada tahun yang sama. Tiga buah Maktab Rendah Sains MARA pula pada tahun 1975, akan mengambil penuntut-penuntut seramai 1,260 orang. Di samping

itu pembinaan 3 buah lagi Maktab Rendah Sains MARA di Kedah, Trengganu dan Sabah akan terus dijalankan.

Bahagian Khidmat Nasihat dan Pembangunan Enterprise MARA akan menumpukan bagi mengesan bakat-bakat usahawan bumiputra. Daripada kegiatan kenderaan pada tahun 1975 MARA akan juga menumpukan kegiatan-kegiatannya untuk mengukuhkan pengurusan syarikat di dalam naungannya dengan tujuan memperbaiki dan meninggikan kecekapan perjalanan syarikat yang tersebut. Kegiatan Seksi Pinjaman MARA adalah terus dijalankan atas dasar dan prinsip-prinsip yang berunsur pembangunan dan di mana syarat-syarat dan faedah-faedah yang dikenakan adalah lebih longgar dan lebih rendah daripada bank-bank dan institusi-institusi kewangan yang lain.

Tuan Pengerusi, saya mohon anggaran yang saya sebutkan tadi diluluskan oleh Dewan ini.

6.15 ptg.

Tuan S. Samy Vellu: Tuan Pengerusi, saya mengambil kesempatan untuk menyokong peruntukan sebanyak \$330,978,693 yang diberikan kepada Kementerian Penyelarasan dan Perbadanan Awam bagi tahun 1973.

Tuan Pengerusi, saya hendak bercakap di atas Kepala P. 31, Pecahan-kepala 5 atas perkara UDA (Perbadanan Pembangunan Bandar) dan saya minta izin berucap dalam bahasa Inggeris.

(*Dengan izin*) Tuan Pengerusi, I would like to appreciate the work of UDA, and I would also like to put it on record that UDA has developed tremendously within the short period after its establishment. In a developing country like ours and in growing cities like Kuala Lumpur and other major towns of Malaysia, we have various aims to fulfil. Our main aim is primarily on the urban sector renewal, renewal in a form that embodies the various factors involved in rebuilding our existing towns which were built hundreds of years ago. After hundreds of years of existence, we have now felt the need for replanning and rebuilding our urban cities, especially the City of Kuala Lumpur.

I feel, Tuan Pengerusi, the rebuilding of our towns must not be misunderstood and

we must not feel that rebuilding only involves Kuala Lumpur or Ipoh or any other major towns of the States, but it also involves much of the smaller towns in the rural areas, especially Sungai Siput. Tuan Pengerusi, I appreciate our aim in bringing 30% bumiputra participation in business and other sectors, especially through UDA, but at the same time I would request the Ministry to also consider those bumiputras in rural areas who live very near to small towns like Sungai Siput. In particular, I would like to point out here that there are also certain bumiputras who are very eager to start business like others in smaller towns who would like to come forward and do business in big towns. It is a pity to note that not much attention is given to smaller towns by UDA. UDA is only based in Kuala Lumpur, Ipoh, Penang and other areas. I would like to put forward here that the bumiputras in rural and small towns need the same consideration as that given to bumiputras who stay in bigger towns. I would like to point out here that if UDA is going to enlarge its projects to smaller areas and smaller towns in various parts of the States, then we would be stopping the growth in urban population. We would like to see that every bumiputra who stays in a smaller town also benefits out of the money which is spent by UDA.

The other philosophy, in regard to this urban rebuilding, involves various factors for consideration such as social, economical, planning, employment and other problems.

The rebuilding of urban areas is vested in the hands of three sectors. The main body, which is vested and which has the power to look into and to check into the development of each urban sector, is the local authority concerned, and especially in the city of Kuala Lumpur it is the Dewan Bandaraya. The second authority which we have lately formed is the Urban Development Authority, a body which has been formed with a view of urban renewal. The third is the private sector which owns most of the urban areas not only in Kuala Lumpur but in many other larger towns and cities in Malaysia.

Sir, the time has come for every citizen to know as to what sort of a city or environment he is going to live in and how he is going to participate in the urban renewal in his vicinity. In this connection, Tuan Pengerusi, it is very important to ensure that there

is 100% co-ordination between local authorities and UDA and especially between the Planning Unit of Dewan Bandaraya Kuala Lumpur and UDA. It has been brought to my knowledge that some of the projects which are carried out by UDA within the city of Kuala Lumpur, somehow or other do not comply with the overall planning of the Dewan Bandaraya Planning Unit, and I hope the Ministry will look into this. The reason for this is that the Dewan Bandaraya is given the power and the opportunity to develop the whole of the city sector, which is within its jurisdiction. I understand that UDA also goes on with the implementation of various projects for the benefits of the nation and I appreciate the activities of UDA. But at the same time, I urge that there should be a closer understanding between the two authorities rather than a misunderstanding as to determine whether Dewan Bandaraya or UDA is more powerful. This is happening within the city of Kuala Lumpur. I think urbanisation is a sequence of events which is going to embody everyone within the concept of development.

The third sector which I wish to mention is the private sector. If you, for instance, take any towns such as Kuala Lumpur, Ipoh or Penang you can see that 80% of the properties in these towns are owned by the private sector. Unless the private sector participates in urban development, I think it is going to be a bit difficult for us to realise our urban development must be done gradually within the concept of a Master Plan which is going to be prepared by the local authority concerned. A master plan has already been prepared by the Dewan Bandaraya in Kuala Lumpur in this respect.

Once a Master Plan is drawn up and the complete plan for urban renewal is made known to the private sector, I would think that most of the private sectors would be prepared to participate in the urban development of cities in Malaysia. This sort of participation would also minimise the cost of the Government, especially the cost of UDA in developing the various sectors of city centres.

The other very important factor which is to be considered at this moment is the co-ordination and the understanding within the three following sectors:

- (1) the Dewan Bandaraya or the Local Authority concerned,

- (2) the UDA, and
- (3) the private sectors.

I appreciate the UDA has gone into the implementations of various projects within the town of Kuala Lumpur and with all these projects, one way or other we have to ensure that 30% of bumiputra participation in the urban sector is materialised. Not only this, but co-ordination and understanding, and the Master Plan are also needed at this time. We cannot simply go on developing our cities and towns just in whatever way we want. If we have a Master Plan and we follow according to the Master Plan, then only can we create an environment that is needed by a Malaysian society like ours.

Therefore, Tuan Pengerusi, before I conclude, I would like to point out that more understanding and co-ordination should prevail between the authorities.

Once again, I wish to appreciate and commend on the tremendous work and development carried out by UDA. It has been expressed in this Dewan that UDA is going to put up a 50-storey or 60-storey building. Why not it be a 60-storey or a 100-storey building? If a 100-storey building is put up by the Urban Development Authority, I will appreciate it because then Kuala Lumpur will be the only city to have a 100-storey building within the region of Southeast Asia, and I would take it as a pride to have 100-storey building in Kuala Lumpur. Since UDA is proposing to have a 60-storey building, I would very much appreciate if the Government allocates sufficient money to have this 60-storey building built during our time so that we could realise that the 60-storey building existed in Kuala Lumpur during our time and not during our grand childrens' time.

Tuan Pengerusi, thank you for giving me this opportunity, and while I appreciate what is done by UDA, I would also request for co-ordination and at the same time understanding between the various local authorities and UDA.

6.21 ptg.

Dr Tan Chee Khoon: Tuan Pengerusi, saya mohon izin bercakap sepatah dua dalam anggaran yang dikemukakan oleh Timbalan Menteri yang berkenaan dan saya hendak menyentuh tentang muka surat 235 di bawah Kepala Pembangunan.

Tuan Pengerusi, dalam muka surat ini ada dinyatakan berbagai badan berkanun seperti PERNAS, UDA, MARA, Bank Bumiputra, Bank Pembangunan Malaysia, dan Lembaga Padi dan Beras Negara. Saya dan parti saya iaitu PEKEMAS adalah menyokong sepenuhnya pada dasarnya perbadanan yang tersebut, begitu juga peruntukan yang dikehendaki oleh Kementerian ini. Apa yang saya dan parti saya juga tidak bersetuju ialah tentang implimentasi peruntukan itu bukan dasarnya, tetapi implimentasi peruntukan yang dikehendaki seumpama di dalam perbahasan Belanjawan tahun hadapan saya telah kemukakan beberapa teguran tentang bangunan yang akan dibina oleh PERNAS sebanyak \$100 juta untuk mendirikan bangunan setinggi 60 tingkat.

Saya juga ada membuat teguran tentang bangunan yang akan dibina oleh UDA seumpama itu yang memakan belanja berjuta-juta ringgit. Saya membuat teguran ini bukan saya tidak berpuas hati tentang pembinaan bangunan itu, tetapi di dalam zaman inflasi ini, kalau sekiranya kita membina bangunan berjuta-juta ringgit, maka kita telah membawa berlebihan wang di dalam pasaran into circulation and, therefore, we increase this stagflation that already exists. It is only for that reason, Mr Chairman, Sir, that I have criticised the intended building of PERNAS and the spending of huge sums of money during this time. Now, Mr Chairman, Sir, in this House and in the political arena, I am old enough to know and I do not expect everybody to observe Queensberry Rules. I am able to take care of myself if I were involved in all-in wrestling for example. For criticising the intended spending of \$100 million for a 60-storey building, I have been called a racist by the Deputy Minister in the Prime Minister's Department in his reply. I wish to categorically state that neither I nor my party is racist. It is because we have not been racist that we have lost so badly in the recent elections.

I have in the past supported and raised many issues regarding poverty, in particular rural poverty amongst the bumiputras, and I have suggested ways and means whereby the Government should take care as a priority item to raise the standard of living of the bumiputras in the rural areas. During the general debate on the Budget for next year, I have produced facts and figures to show how

the income of the low 40% of the households in this country as between the year of independence, 1957, and 1970, in absolute numbers and in percentage, has reduced rather than increased. It means that, with that all these schemes that this House has approved—the various Five-year Malaysian Plans—have not increased the standard of living of the bumiputras in the rural areas. Now, I entirely agree with the Member for Sungai Siput that UDA, for example, should not concentrate its efforts in Kuala Lumpur only. He mentions quite naturally Sungai Siput whereby he hopes that UDA can build more buildings to bring the bumiputras into the town of Sungai Siput. I can, for example, also mention that UDA should pay a little attention to the place where I had my education, namely Kajang. I would hope that UDA should know that there is a town known as Kajang 15 miles from Kuala Lumpur and it should put up buildings in Kajang so as to bring the bumiputras around Kajang into the mainstream of business in that District.

Now, Mr Chairman, Sir, along with these statutory bodies and with the other statutory bodies that have been established, for example FAMA, MAJUJIKAN and the like, I only urge that the implementation of the various schemes should be carried out properly and we support all the provisions voted for these schemes. My party differs with the Government only in the way that the money is spent and, for that I hope the Government will not accuse us of being racist because the right to dissent is fundamental in democracy.

6.29 *ptg.*

Raja Nasron bin Raja Ishak (Kuala Selangor): Tuan Pengerusi, sebagai seorang yang percaya dan menyokong kepada tujuan suci Kerajaan untuk menghapuskan kemiskinan dan mengurangkan jurang kedudukan di antara yang berada dan yang tak berada, saya seratus-peratus menyokong Anggaran Perbelanjaan yang dikemukakan oleh Kementerian Penyelarasan Perbadanan Awam.

Saya hanya menyentuh tiga perkara sahaja, iaitu UDA, MARA dan juga cara-cara implimentasinya, misalnya UDA. Tujuan UDA ada dinyatakan di dalam muka surat 369. Yang saya minta ialah apa yang dibuat oleh UDA biarlah benar-benar sejajar dengan hasrat rakyat, apa yang disuarakan oleh rakyat dalam Kongres Ekonomi Bumiputra Pertama dan Kedua, dan apa yang disuarakan

oleh rakyat di dalam seminar-seminar yang telah diadakan.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *memengerusikan Jawatankuasa*)

Apa yang saya ketahui dan ada bukti-buktinya, Tuan Pengerusi, bangunan-bangunan yang dibuat oleh UDA, sungguhpun hasrat bumiputra, terutamanya kalangan peniaga-peniaga, mengatakan bahawa jika UDA membuat bangunan-bangunan ataupun menyewakan bangunan-bangunan untuk peniaga-peniaga bumiputra, maka hendaklah sewanya dikurangkan; sekurang-kurangnya kalau sewa dikenakan kepada orang biasa \$200 maka kepada bumiputra 50% daripada sewanya. Ini telah dipersetujui oleh pihak yang berkenaan, tetapi malangnya ada beberapa bukti yang boleh saya nyatakan di Dewan yang mulia ini. Misalnya, bangunan Fook Chuan Mansion yang telah dibeli oleh UDA. Pada masa bangunan Fook Chuan Mansion dipunyai oleh bangsa bukan bumiputra, maka sewanya \$180 sebulan, tetapi pada masa sekarang bilik yang serupa itu juga sewanya lebih \$200. Bila ditanya, kerana orang-orang ini merayu kepada pihak Dewan Perniagaan dan Perusahaan Melayu, maka alasan yang diberi oleh UDA ialah kerana sesudah UDA menguruskan bangunan ini ada diberi perkhidmatan-perkhidmatan yang lain seperti mencuci dan membersihkan bangunan dan sebagainya, dengan kerana itulah maka sewanya dinaikkan. Kalau dengan jalan ini saya mengatakan di sini bahawa perbuatan UDA adalah bertentangan dengan hasrat rakyat. Maka dengan hasrat dan tujuan rakyat meminta kepada Kerajaan, maka tercipta dan tertubuhnya UDA. Saya mengatakan bahawa UDA sudah menyeleweng daripada hasrat dan tujuan rakyat.

Saya juga suka mengatakan dan menyokong supaya dibina bangunan 100 tingkat dengan perbelanjaan seratus ribu atau seratus juta ringgit. Apa juga yang hendak dibuat, asalkan benar-benar pemberian-pemberian bangunan-bangunan itu betul-betul dengan secara adil. Apa yang saya tahu, kerana Dewan Perniagaan dan Perusahaan Melayu sudah menulis surat kepada pihak UDA, bahawa rumah-rumah itu kebanyakannya bukan dapat kepada peniaga-peniaga bumiputra tetapi dapat kepada isteri-isteri Pegawai-pegawai Kanan. Kalaulah begini cara pemberiannya, maka apalah akan terjadi kepada nasib peniaga-peniaga bumiputra

yang betul-betul kerana itulah cara mata pencariannya, itulah cara mereka menanggung anak, isteri dan keluarga mereka buat masa hadapan.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat ada bukti-buktinya?

Raja Nasron bin Raja Ishak: Tuan Pengerusi, saya boleh tujukkan bukti-buktinya tetapi di sini bukan tempatnya.

Tuan Pengerusi: Saya tidak meminta buktinya di sini, tetapi jika diperlukan. Bagi menjaga nama dan kehormatan Dewan ini tiap-tiap satu tuduhan itu mestilah sedia ada bukti-buktinya, bila dikehendaki.

Raja Nasron bin Raja Ishak: Insya Allah, esok saya akan bawa bukti-bukti itu.

Perkara yang kedua, ialah berkenaan dengan kerja yang tidak begitu rapat di antara UDA dan juga badan-badan yang mewakili peniaga-peniaga bumiputra. Tidak boleh dinafikan oleh UDA, tidak boleh dinafikan oleh siapa-siapa pun bahawa badan yang mewakili peniaga-peniaga bumiputra (untuk dicatitkan oleh Pegawai-pegawai UDA) ialah Dewan Perniagaan dan Perusahaan Melayu Malaysia yang dipimpin oleh Yang Mulia Tengku Tan Sri Razaleigh. Dukacita saya mengatakan di sini bahawa kerja tidak begitu erat, tidak begitu rapat di antara UDA dan badan-badan yang saya sebutkan itu. Dengan sebab itulah maka adanya penyelewengan.

Tuan Pengerusi, saya suka menyentuh berkenaan dengan MARA. MARA memang tidak boleh dinafikan telah membawa banyak kebaikan, banyak faedah kepada peniaga-peniaga bumiputra. Di bawah Akta MARA, 1966 telah ditubuhkan badan yang dinamakan Jemaah Penasihat MARA; juga ada satu badan yang dipanggil Majlis MARA. Tujuan-tujuan badan Jemaah Penasihat itu ialah:

- (i) menasihatkan MARA mengenai perkara-perkara berkenaan dengan perkembangan-perkembangan selanjutnya akan tujuan-tujuan Majlis. (Majlis itu ialah MARA); dan
- (ii) menasihatkan MARA mengenai apa-apa perkara yang dirujukkan kepadanya oleh Menteri.

Tuan Pengerusi, badan ini ialah badan Penasihat. Kami patut menasihatkan MARA tetapi apa sudah terjadi, nasihat kami tidak

didengar oleh MARA. Sudah ditubuhnya joint-venture, sudah dibuatnya itu, sudah dibuatnya ini, tiga bulan sesudah itu baharu dibawa kepada pengetahuan kami, maka perkara ini sudah dibincangkan dengan sedalam-dalamnya oleh MARA. Mesyuarat hanya diadakan 6 bulan sekali. Kalau badan ini, yang memang disuruh oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri ditubuhkan untuk memelihara supaya MARA berjalan dengan baik dan teratur sebagaimana yang dikehendaki oleh rakyat, hanya bermesyuarat 6 bulan sekali, dan sesiapa juga yang menjalankan pentadbiran MARA dengan sesuka hati mereka dan hanya meminta nasihat kami sesudah perkara itu dibuat, badan ini baiklah dibubarkan sahaja. Apa yang saya hendak minta kepada pihak-pihak yang berkenaan hendaklah badan Penasihat ini digunakan betul-betul supaya kami dapat contribute pengalaman kami, apa juga yang kami tahu untuk kebaikan, dan faedah kita bersama.

Tuan Pengerusi, saya suka menyentuh sedikit berkenaan dengan PERNAS. Pada masa PERNAS dipimpin oleh Yang Mulia Tengku Tan Sri Razaleigh, ada mempunyai satu dasar yang tegas; di mana juga syarikat-syarikat PERNAS, PERNAS subsidiaries maka di situlah ditempatkan peniaga-peniaga Melayu supaya dapat peniaga-peniaga Melayu itu berkhidmat sebagai Pengarah dan sebagainya; supaya pada satu masa kelak dapat kami belajar dan dapat, sebagaimana tujuannya, mengambil alih syarikat-syarikat yang ditubuhkan oleh PERNAS. Ini buktinya boleh saya bacakan. Ada satu surat mengatakan dalam bahasa Inggeris pula—sungguhpun di antara Melayu dengan Melayu:

"We have come to the conclusion that all PERNAS subsidiaries especially its wholly-owned subsidiaries should be headed by a member of the PERNAS head office. Furthermore, we would like the majority of Directors to be PERNAS executives".

Tuan Pengerusi: Surat itu bertarikh berapa haribulan?

Raja Nasron bin Raja Ishak: Surat ini bertarikh 11hb Oktober, 1974.

Tuan Pengerusi: Dialamatkan kepada siapa?

Raja Nasron bin Raja Ishak: Surat ini dialamatkan kepada Encik Ahmad Ros, iaitu Pengerusi PERCON (PERNAS Construction

Sendirian Berhad), hinggakan Encik Ahmad Ros berhenti daripada jawatannya. Ini buktinya kalau hendak bukti. Surat ini ditandatangani oleh orang Melayu dalam bahasa Inggeris.

Tuan Pengerusi, saya sendiri pun menjadi Pengarah PERNAS Construction. Bila saya dapat surat ini, sungguhpun bukan dialamatkan kepada saya, maka saya berfikir baiklah saya pun meletakkan jawatan saya, dan seterusnya saya pun meletakkan jawatan saya. Kalaulah sekarang ini dasar PERNAS sudah beralih daripada dasar mula-mula ianya ditubuhkan, hasrat rakyat yang menyuruh PERNAS ditubuhkan sebagaimana UDA dan MARA, sebagaimana saya katakan tadi maka apa nanti akan terjadi kepada nasib kita. Jadi, saya minta kepada Kementerian Penyelarasan Perbadanan Awam ini mengawas lebih lagi ke atas badan-badan di mana bermillion-million ringgit akan kita curahkan untuk kebaikan, khususnya bumiputra.

6.40 ptg.

Tuan Lim Cho Hock (Ipoh): Tuan Pengerusi, saya minta izin berucap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Pengerusi: Diizinkan. Dan selepas Ahli Yang Berhormat ini bercakap, saya akan minta Yang Berhormat Timbalan Menteri menjawabnya.

Tuan Lim Cho Hock: (Dengan izin) Mr Chairman, Sir, I will be very brief on this. First of all, I would like to touch on the Lembaga Padi dan Beras Negara (L.P.N.). I have received a lot of complaints that the L.P.N. has been very slow in the processing of applications for licences to sell rice and to store rice. I have been told that, at the moment, there are at least a few thousand applications being piled up in the office of L.P.N. The L.P.N. is supposed to help the people to get cheaper rice. The stringent control or the delay in processing these applications might have caused the price of rice to rise instead of bringing it down. If the traders do not get their licences to sell the rice, then there will be a shortage of rice in the market and as a result the price of rice will automatically rise. Therefore, I hope the L.P.N. will look into it and try to expedite the processing of the applications for licence to sell rice.

There was one case lately, Mr Chairman, Sir, where a person had applied for a licence

to store his rice in a different place. He had applied for it months ago, but up till now he still had not got the licence. Due to some circumstances he was forced to change the place of his store-house for the rice, and as a result of storing his rice in another building, he was arrested and charged for not having a licence to store the rice in that particular building, although he had got a licence to store the rice in his old building. Because of some change of circumstances, he had got to change his store-house, and as a result he was being charged in Court and was fined \$5,000 for not having the licence to store rice in this particular building. Now, I hope the L.P.N. would be more sympathetic to these traders and try to expedite the processing of their application.

Secondly, Mr Chairman, Sir, the statutory bodies like PERNAS, MARA, UDA and so on, obtain a lot of funds running into millions of dollars, from the Government. I would like to urge the Government and advise the Government to apply a stringent control and have a closer supervision over the use of these public funds. The S.E.D.C.s of the various States must also be supervised properly by the Government.

In Perak, for instance, the S.E.D.C. had indulged in some business projects and put up certain buildings to enable the bumiputras in Ipoh to do some petty trading. But if we go to Ipoh now, we can see a lot of these stalls being closed down. They are not being made use of by the bumiputras. Therefore, the Government should sit back and think why these shops are being closed down by the bumiputras. They carried on the business for a couple of months and after that they closed down the shops. Why? We have to find out the reasons. The Government has already spent so much of money in putting up these stalls in the town and in all the strategic areas, but most of these stalls are now closed. So, it is the duty of the Government to find out the true reasons as to why these shops were closed and why the Bumiputras concerned were not successful in their businesses. Since time is running short, the people expect the Government to do something to help these petty traders of Malay origin.

We in the D.A.P. are not at all opposed to the Government's policy to help these bumiputras, but efforts, must be really made to help these people, and not just to give

them a loan to let them start the business and then have a situation whereby after a few months they lose everything and have to close down their stalls. Now, this is a wastage of public funds.

Furthermore, the S.E.D.C. has indulged in certain projects which are not economical. For instance, in Perak, the S.E.D.C. has put in one-third capital in Gula Perak Berhad without looking into whether this project will be economical or whether this project will be thriving or not. They just closed their eyes and entered into this sugar business. So, today, we know that this company is running at a loss, and may, perhaps, close down. Thus public funds are being lost through such unplanned indulgence.

The other scheme which has flopped in Perak is the Fringe Alienation Scheme. Small lots of land planted with rubber trees were given out to the bumiputras, but after having obtained these lots, the bumiputras concerned who have obtained these lots, did not know what to do with the lots, and these estates have become forests overgrown with lalang and so on. Now millions of dollars have already been lost in this scheme.

So I hope before these various statutory bodies indulge in any business concern, they should have good feasibility reports as to whether the project is economic or whether the project will in time to come bring benefits to the bumiputras concerned.

Furthermore, Mr Chairman, Sir, in Perak for instance some Assemblymen are so involved in the S.E.D.C. that invariably when they enter into a business project they themselves become directors, they themselves are involved and they are being paid salaries by this business concern. I think there is a conflict of interest here. For instance, if I am a director of a business concern and I am also a Assemblyman and when this business concern applies for a piece of land, definitely I am going to use my influence on the other Assemblymen to approve the application irrespective of whether or not this is going to bring result and whether or not the returns are economic enough for the Government to put in the funds. Therefore, there is a conflict of interest here. So I hope the directors, the people who run these projects, should be independent people and not people who are Assemblymen or people who are in the State Administration, such as State

Secretary or perhaps, the State Treasurer and so on. If such persons are directly involved, then they will become biased in their views and they would not consider the viability of the project and they will be influenced by their own personal benefits and their own personal gains; and as a result, such projects may just flop.

Furthermore, Mr Chairman, Sir, I see that the Board of Directors of such Government projects are not really experts. They are not the so-called businessmen. They are just Government servants and so on and so forth, who have not much idea of doing real business, to compete with the private sector, or to compete with the foreign companies or those in foreign countries. So I hope the Government will consider this point and see that in future proper qualified personnel are appointed to run such Government projects.

6.50 ptg.

Datuk Mohamed bin Rahmat: Tuan Pengerusi, saya ucapkan berbanyak-banyak terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian di dalam perbahasan mengenai Anggaran Perbelanjaan Kementerian ini. Saya akui banyak daripada perkara-perkara yang ditimbulkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat itu adalah perkara-perkara yang ada dalam pandangan dan kajian daripada Kementerian saya sendiri.

Memang menjadi tujuan daripada Kementerian ini semenjak ia ditubuhkan supaya kita dapat menyelaraskan kerja-kerja yang dibuat oleh perbadanan-perbadanan ini untuk menentukan bahawa matlamat-matlamat dan tujuan-tujuan yang ada pada perbadanan-perbadanan itu dapat dijalankan dan sesuai pula dengan kehendak Kerajaan sendiri dari segi matlamat Dasar Ekonomi Baru.

Saya katakan tadi saya akui masaalah-masaalah yang dibangkitkan tadi adalah masaalah-masaalah yang mungkin betul dan masaalah-masaalah yang kita harap dapat kita teliti dan kita atasi dripada semasa ke semasa. Tetapi, saya tidak bersetuju dengan pandangan Ahli Yang Berhormat dari Ipoh yang semata-mata mengatakan apa sahaja yang telah diberikan kepada badan-badan ini dalam menjalankan tugasnya telah membazir sahaja, kerana daripada pandangan mata kasarnya apabila dia nampak satu kawasan hutan yang semak, difikirkan

inilah yang diberikan kepada orang-orang yang tertentu, yang telah dapat kemudahan daripada perbadanan-perbadanan, sudah rugi duit Kerajaan. Saya rasa kalau saya diberi peluang untuk menerangkan sejauh mana badan-badan yang ditubuhkan ini telah mencapai matlamat yang tertentu akan mengambil masa, tetapi saya harapkan kepada Ahli Yang Berhormat, terutama kepada mereka daripada pihak Pembangkang ini nampaknya selalu kalau berucap itu dia celupar, dia tidak fikir, dia tidak timbang, tidak teliti dengan sebegitu jauh, dia cakap lepas sahaja, semata-mata untuk menyalahkan Kerajaan, sedangkan telah kita katakan beberapa kali bahawa dari segi membantu bumiputra ini ianya bukan sahaja menjadi masaalah kepada Kerajaan sendiri, bukan sahaja menjadi masaalah kepada bumiputra sendiri, tetapi juga masaalah daripada setiap orang yang ada di Malaysia ini. Dan tiap-tiap badan yang ada ini, yang telah kita beri tanggungjawab adalah badan-badan yang kita harap dapat melaksanakan dan sedang mereka melaksanakan apa-apa program yang telah dipertanggungjawabkan kepadanya itu dari segi hendak mencapai matlamat yang ada ini.

Soal samada badan-badan ini, seperti SEDC Perak atau badan-badan yang lain yang mengambil bahagian di dalam joint venture yang tertentu, sebagaimana contoh yang diberi tadi bahawa apa bahagian yang diambil benda itu rugi, tetapi suka saya menyatakan di sini setiap projek atau setiap usaha yang diambil oleh badan-badan tertentu ini telahpun mereka kaji, telahpun mereka teliti daripada semua segi, tetapi kalau memang perkara itu sudah hendak rugi, dia tetap rugi juga. Tidak ada seorang pun yang boleh mengelak kalau sesuatu perkara itu akan menjadi rugi. Apa yang saya suka tegaskan di sini bahawa mereka yang dipertanggungjawabkan, baik pegawai dan kakitangan di dalam perbadanan awam ini, mereka tidak bergerak dengan sebebas-bebasnya atau dengan sekehendak hati mereka. Ada panduan-panduan yang telah dibuat dan kita harap selepas ini kita dapat membuat panduan-panduan yang lebih berkesan lagi bagi mengelakkan perkara-perkara yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu berlaku atau usaha-usaha yang dibuat oleh badan-badan ini tidak akan mencapai matalamat sebagaimana yang kita harap-harapkan.

Tuan Pengerusi, ramai Ahli-ahli Yang Berhormat tadi telah menyentuh berkenaan dengan UDA dan ramai Ahli-ahli Yang Berhormat yang menyentuh dalam UDA ini terdiri daripada mereka yang pada setiap masa berada di Kuala Lumpur ini yang nampak di mana Ibu Pejabat UDA. Kalau lalu pun di jalan-jalan yang tertentu, nampak signboard UDA. Oleh kerana Ibu Pejabat UDA ini di Kuala Lumpur dan segalanya berlaku di Kuala Lumpur, jadi tidak terbayang kepada mereka bahawa UDA ini juga menjalankan kerja di tempat-tempat yang lain. Daripada jumlah \$546 juta projek UDA yang sedang berjalan memang sebahagian besar daripada projek-projek itu ada di Kuala Lumpur, tetapi ada juga projek-projek yang besar, misalnya di Pulau Pinang, di Johor Bahru, di Kedah, dan sebagainya. Ini sebagai peringkat yang mampu oleh UDA setakat ini dan memang menjadi matlamat UDA sendiri untuk mengambil bahagian yang cergas di dalam penyusunan semula masyarakat di bandar ini di hampir semua pusat-pusat bandar.

Masalah yang ditimbulkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Sungai Siput supaya UDA dapat pergi ke Sungai Siput bagi menyediakan kemudahan perniagaan bagi bumiputra di kawasannya, ini akan saya minta kepada UDA mengkaji kedudukannya. Walaupun begitu saya mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat yang telah memberi perhatian yang besar terhadap masalah-masalah bumiputra yang diwakili di kawasannya. Dari segi ini nampak kejujuran yang tinggi daripada Ahli Yang Berhormat itu sendiri untuk membela golongan yang patut dibela di kawasannya. Kalau misalnya Ahli-ahli Yang Berhormat daripada pihak Pembangkang dapat bersikap seperti Ahli Yang Berhormat dari Sungai Siput ini, saya fikir kita tidak banyak masalah lagi. Pihak Pembangkang kata bukan dia tidak setuju rancangan yang ada pada perbadanan ini, partinya bukan menentang perkara ini, dia setuju. Pada satu nafas, dia kata dia setuju; yang lain dia kata dia tidak setuju, dia ragu dan bermacam-macam lagi.

Masalah Dasar Ekonomi Baru ini bukanlah satu masalah yang kecil. Dia adalah satu masalah yang besar yang saya tegaskan tadi, masalah yang menjadi tanggungjawab bukan sahaja kepada Kerajaan, bukan sahaja kepada orang Melayu sendiri, tetapi setiap orang yang ada di dalam negara kita ini. Sedangkan Kerajaan berusaha dengan sedaya-upaya untuk menentukan bahawa Dasar Ekonomi Baru ini dapat mencapai matlamatnya dan orang-orang Melayu sendiri berusaha dengan menggunakan kemudahan yang dapat disediakan oleh Kerajaan, ada pihak-pihak yang masih meragukan lagi. Apakah tujuan mereka ini, apakah kehendak mereka ini. Bagi saya sendiri menganggapnya setiap keraguan samada tersimpan di kepala atau tersemat di hati, apatah lagi kalau dihamburkan atau diperkatakan semata-mata menunjukkan bahawa mereka itu pada sebenarnya tidak mahu apa yang dijalankan oleh Kerajaan sesuai dengan Dasar Ekonomi Baru ini mencapai matlamatnya sebagaimana yang diharapkan, atau mereka itu setidak-tidaknya mahu melambatkan lagi usaha kita hendak mengatasi masalah yang ada berhubung dengan penyertaan bumiputra di dalam Dasar Ekonomi Baru ini. Kalau mereka itu benar-benar jujur, kalau hendak kata tidak setuju kata terang-terang. Kalau kata setuju cakap betul-betul dan beri kerjasama, beri pandangan dan teguran yang membina supaya segala sesuatu yang sedang kita lakukan pada hari ini dapat kita licinkan lagi, dapat kita perbaiki lagi. Tidak ada guna membuang masa Dewan ini dengan hanya mencaci, mengatakan dan menimbulkan keraguan-keraguan yang terus-menerus.

Dari segi Kerajaan memang menjadi hasrat kita supaya matlamat yang ada pada Dasar Ekonomi Baru ini melalui kegiatan-kegiatan yang dapat dijalankan oleh badan-badan ini dengan kemudahan-kemudahan yang dapat disediakan, baik dari segi nasihat, baik dari segi bimbingan, baik dari segi pinjaman dan sebagainya tidak akan mencukupi jika sekiranya bagi pihak bumiputra tidak menunjukkan kesungguhan yang tinggi dan

kejujuran untuk menggunakan kemudahan-kemudahan ini dengan sepenuh-penuhnya.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat suka menyambung lagi?

Datuk Mohamed bin Rahmat: Saya hendak menyambung sedikit lagi kalau diberi peluang.

Tuan Pengerusi: Boleh disambung pada Isnin.

Majlis Mesyuarat bersidang semula

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Majlis ditangguhkan hingga pukul 2.30 petang hari Isnin, 16hb Disember, 1974.

Dewan ditangguhkan pada pukul 7.00 malam.